

สุนทรียภาพในความรุนแรงที่มาจากภาพยนตร์

นางสาว ศศิวิมล สันธนะจิตร

คิดค้นขึ้นฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์

ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2556 - 2557

สุนทรียภาพในความรุนแรงที่มาจากภาพยนตร์

The aesthetics of violence in the movie.

นางสาวศศิวิมล สันชนะจิตร

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....
วัน,เดือน,ปี.....

.b.....	12653391
.i.....	

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2556 – 2557

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์


..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร คงคา)


..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มล.บุศยมาศ นันทวัน)


..... กรรมการ
(อาจารย์คมสัน หนูเขียว)



..... กรรมการ
(อาจารย์อัฐพร นิมมาลัยแก้ว)


..... กรรมการ
(อาจารย์อนุพงษ์ จันทร)


..... กรรมการ
(อาจารย์หทัยรัตน์ มณีรัตน์)


..... กรรมการ
(อาจารย์นิธิพัฒน์ หอยสังข์ทอง)


..... กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อติดา จันผิงเพชร)


..... อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(อาจารย์อนุพงษ์ จันทร)

หัวข้อศิลปนิพนธ์	สุนทรียภาพในความรุนแรงที่มาจากภาพยนตร์
	The aesthetics of violence in the movie.
ชื่อ	นางสาวศศิวิมล สันธนะจิตร
รหัสนักศึกษา	53020492
สาขาวิชา	จิตรกรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2556 - 2557
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์อนุพงษ์ จันทร

บทคัดย่อ

การรับรู้ด้วยภาวะจิตนี้เป็นไปตามการตอบสนองต่อสิ่งเร้าด้วยอารมณ์ โดยทั่วไปหมายถึงอารมณ์สะเทือนใจ เช่นอารมณ์รัก ชัง โกรธ หลง สุข ทุกข์ เป็นอารมณ์ที่มากกว่าปกติที่ออกมาจากภายใน เป็นอารมณ์ความรู้สึกต่อสถานการณ์ บุคคล หรือวัตถุ ที่มีผลต่อการรับรู้ เป็นสภาวะจิตใจชั่วขณะหนึ่ง เมื่อมีสิ่งเร้าภายนอกที่มากระทบต่อประสาทสัมผัส กับสิ่งเร้าภายในเช่นแรงจูงใจ ความต้องการ ความจำ หรือ ประสบการณ์ สาเหตุของการเกิดอารมณ์ตามหลักวิทยาศาสตร์พบว่ามาจากส่วนหนึ่งของสมองไฮโปทาลามัส ทำการตอบสนองสิ่งเร้าให้เกิดภาวะอารมณ์ต่างๆ ในขณะที่แนวคิดอื่นกล่าวถึงหลักจิตใต้สำนึก สัญชาตญาณ อย่างในทฤษฎีของ ซิกมันด์ ฟรอยด์ กล่าวถึงอารมณ์ที่ไม่ได้ถูกแสดงออกมา เป็นอารมณ์เก็บกด อารมณ์ค้าง ที่มีความต่อเนื่องกันไป เช่นอารมณ์ซึมเศร้า หมดหวัง ไม่มีกำลังใจ ท้อแท้ จนกระทั่ง อารมณ์สบายอกสบายใจ ครื้นเครง อารมณ์โกรธ ความรู้สึกวิตกกังวล หวาดหวั่น อ่อนเพลีย และตื่นเต้น กระชุ่มกระชวย ความปีติยินดี

อัตวิสัยหรือภาวะของจิตไร้สำนึกนั้นมีอิทธิพลกับชีวิตมากเกินกว่าจะแยกออกจากกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแวดวงศิลปะ การแสดงออกด้วยอัตตาคือสิ่งที่จำเป็นยิ่งเพราะเป็นการสร้างเอกลักษณ์ให้แก่ตัวของศิลปินเอง โดยข้าพเจ้ามีความเชื่อในแบบอัตวิสัย คือเชื่อในความงามและความจริงเท่านั้นซ่อนอยู่ภายใต้รูปลักษณ์ที่ปรากฏให้เห็นภายนอก หรือก็คือการแสวงหาความจริงที่อยู่ภายในจิตใจโดยไม่คำนึงถึงความเหมือนของรูปลักษณ์ภายนอก

ภาพยนตร์เป็นชุดภาพนิ่งที่เรียงร้อยต่อเนื่องกันที่เกิดจากกระบวนการการถ่ายทำด้วยกล้องและฟิล์มภาพยนตร์ที่สามารถบันทึกได้ทั้งสิ่งที่เคลื่อนไหวและสิ่งที่หยุดนิ่ง และเมื่อนำมาฉายผ่านระบบการฉายของเครื่องฉายภาพยนตร์ ภาพที่ปรากฏจะเกิดเป็นภาพเคลื่อนไหวตามที่บันทึกไว้ และผู้ชมสามารถมองเห็นเป็นภาพเคลื่อนไหวได้ด้วยหลักการภาพติดตา(Persistence of Vision)

ข้าพเจ้าค้นหาต้นแบบจากภาพยนตร์ เพื่อนำแรงบันดาลใจนั้นมาสร้างสรรค์งานศิลปะ ซึ่งในปัจจุบันความสำคัญของภาพยนตร์ถูกยกระดับให้เทียบเท่ากับงานจิตรกรรม หรือก็คือการที่ภาพยนตร์ถูกบัญญัติไว้ว่าเป็นศิลปะแขนงที่เจ็ด ทั้งที่เป็นการนำศิลปะแขนงอื่นๆมารวมกัน

ในการสร้างสรรค์ศิลปะเมื่อสิ่งเร้ามากระทบต่อความรู้สึกของข้าพเจ้า การถ่ายทอดสิ่งเร้านั้นถูกจับแน่นออกมาผ่านสีและฝีแปรงที่ซ้อนทับ อัดแน่นเป็นชั้นหนาหรือโปร่งบาง เป็นกลุ่มก้อน ในรูปแบบเอ็กซ์เพรสชันนิสม์ ด้วยบรรยากาศที่ดูผิดปกติจากความคุ้นชินของคนทั่วไป

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์อนุพงษ์ จันทร ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

ศศิวิมล สันธนะจิตร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพประกอบ	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	2
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
1.3 ขอบเขตของโครงการ	3
บทที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสร้างสรรค์	4
2.1 อิทธิพลที่ได้รับ	5
2.1.1 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	5
2.1.2 อิทธิพลที่ได้รับจากรูปแบบศิลปะ	6
2.1.3 อิทธิพลที่ได้รับจากหลักปรัชญา	11
2.1.4 อิทธิพลที่ได้รับจากจิตวิเคราะห์	14
2.2 แนวความคิดสร้างสรรค์	23
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	24
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	24
3.2 กระบวนการสร้างงาน	27
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	28
4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ	28
4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ	31
บทที่ 5 บทสรุป	34
บรรณานุกรม	36
ภาพผลงานศิลปะ	37
ประวัติผู้เขียน	43

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่	หน้า
1. Vincent Van Gogh	5
2. Wheat field with crows (1890), Vincent Van Gogh	6
3. Edvard Munch	6
4. The Scream (1893), Edvard Munch	7
5. Henri Matisse	7
6. Bathers with a turtle (1908)Henri Matisse	8
7. Wilem de kooning	8
8. Woman and bicycle (1950-1953), Wilem de kooning	9
9. Sunrise (1873), Claude Monet	9
10. The Fate of the Animals (1913), Franz Marc	10
11. The Red Room (1908), Henri Matisse	10
12. Benedetto Croce	11
13. R.G. Collingwood	11
14. Corrado Feroci	12
15. Clive Bell	12
16. Paul Gauguin	13
17. Leo Tolstoy	13
18. Sigmund Freud	14
19. แผนภูมิภูเขาน้ำแข็งแสดงระดับจิตใจของมนุษย์	15
20. แผนภาพแสดงโครงสร้างจิตใจตามหน้าที่ทั้ง 3 ส่วน	15
21. วงจรสี่	16
22. ภาพประกอบสี่แดงกับจิตวิทยา	16
23. ภาพประกอบสี่ชมพูกับจิตวิทยา	17
24. ภาพประกอบสี่ส้มกับจิตวิทยา	17
25. ภาพประกอบสี่เขียวกับจิตวิทยา	18
26. ภาพประกอบสี่เหลืองกับจิตวิทยา	18

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

รูปที่	หน้า
27. ภาพประกอบสีน้ำเงินกับจิตวิทยา	19
28. ภาพประกอบสีฟ้ากับจิตวิทยา	20
29. ภาพประกอบสีม่วงกับจิตวิทยา	20
30. ภาพประกอบสีขาวกับจิตวิทยา	21
31. ภาพประกอบสีดำกับจิตวิทยา	21
32. ภาพประกอบสีเงินกับจิตวิทยา	22
33. ภาพประกอบสีน้ำตาลกับจิตวิทยา	22
34. ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1	24
35. ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 ชั้นที่ 1	25
36. ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 ชั้นที่ 2	25
37. ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 3	26
38. ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 4	28
39. แสดงการวิเคราะห์รูปทรงผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1	29
40. แสดงการวิเคราะห์ลักษณะผิวของผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1	29
41. แสดงการวิเคราะห์สีของผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1	29
42. แสดงการวิเคราะห์หน้าหนักของผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1	30
43. แสดงการวิเคราะห์หน้าหนักสว่างของผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1	30
44. แสดงการวิเคราะห์หน้าหนักกลางของผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1	30
45. แสดงการวิเคราะห์หน้าหนักเข้มของผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1	31
46. แสดงการวิเคราะห์ความกลมกลืนของผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 ชั้นที่ 2	31
47. แสดงการวิเคราะห์ความหลากหลายของผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1	31
48. แสดงการวิเคราะห์ความสมดุลของผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1	32
49. แสดงการวิเคราะห์สัดส่วนของผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1	32
50. แสดงการวิเคราะห์ความเป็นเด่นของผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1	33
51. แสดงการวิเคราะห์การเคลื่อนไหวของผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 1 ชั้นที่ 1 และ 4	33
52. ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 1	38

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

รูปที่	หน้า
53. ผลงานศิลปปะนิพนธ์ชุดที่ 2 ชั้นที่ 1	39
54. ผลงานศิลปปะนิพนธ์ชุดที่ 2 ชั้นที่ 2	40
55. ผลงานศิลปปะนิพนธ์ชุดที่ 3	41
56. ผลงานศิลปปะนิพนธ์ชุดที่ 4	42

บทที่ 1

บทนำ

ในชีวิตวัยเด็กของข้าพเจ้าตั้งแต่จำความได้ ธุรกิจที่บ้านซึ่งเป็นอาชีพค้าขายนั้น เป็นการค้าขายแผ่นบันทึกเสียง ม้วนวิดีโอ ตลับเทปเพลง ซึ่งล้วนเกี่ยวข้องกับวงการบันเทิงในรูปแบบการสนับสนุนเชิงพาณิชย์ จนกระทั่งเทคโนโลยีเริ่มเปลี่ยนจากวิดีโอเข้ามาสู่แผ่นซีดีและย่อขนาดเครื่องเล่นวิดีโอให้สามารถใส่แผ่นซีดีบางๆ ได้ และพัฒนาต่อจนกระทั่งสามารถนำแผ่นซีดีและเครื่องเล่นซีดีแบบพกพาไปไหนมาไหนได้ด้วย ซึ่งปัจจุบันขอเพียงมีอินเทอร์เน็ตก็สามารถที่จะเสพภาพยนตร์ต่างๆ ทั่วโลกได้แล้ว ซึ่งไม่ได้จำกัดเพียงภาพยนตร์เท่านั้น แต่ข้อมูลข่าวสารอะไรก็ตามมักจะไปได้เร็วมากบน โซเชียลเน็ตเวิร์ก คุณพ่อของข้าพเจ้าเป็นนักนิยมเสพภาพยนตร์คนหนึ่งและนำความชอบเรื่องภาพยนตร์นี้มารวมกับการค้าขาย ซึ่งจากที่เป็นเพียงร้านค้าแผงลอยที่มีทีวีตู้เล็กๆ ขายภาพยนตร์ ก็ขยับขยายมาเป็นเต็นท์คู่ที่มีขนาดใหญ่ขึ้นจนต้องจ้างลูกน้องมาช่วยเฝ้าร้านในแต่ละจุด จนกระทั่งขยับขยายมาเป็นธุรกิจการเช่ายืมวีซีดี ดีวีดีที่บริเวณชั้นหนึ่งของบ้านทาวน์เฮาส์ ไม่เพียงเท่านี้ คุณพ่อยังขยายกิจการเช่าภาพยนตร์ออกไปจนมีสาขาที่สองเกิดขึ้น จากการจับธุรกิจวงการซีดี ดีวีดีมาเนิ่นนาน ทำให้คุณพ่อมีเส้นสายในวงการไม่น้อย ไม่ใช่ดารานักแสดง แต่เป็นผู้บริหาร เอเยนต์ของแต่ละบริษัทผู้เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ภาพยนตร์นั้นๆ การจะเป็นพ่อค้าแม่ค้าที่ดีได้นั้นจะต้องสามารถแนะนำและสืบค้นข้อมูลเพื่อให้ลูกค้าได้สอบถามข้อเท็จจริงต่างๆ และเพื่อแนะนำภาพยนตร์ตามความชอบของลูกค้าแต่ละบุคคลด้วย บางคนอาจจะชื่นชอบผู้กำกับคนหนึ่งถึงขั้นว่า จะต้องดูภาพยนตร์เรื่องของผู้กำกับคนนี้กำกับเท่านั้น บางคนตามติดที่ตัวนักแสดงไม่ว่าหนังจะเกรดแย่แค่ไหนขอให้มีนักแสดงคนนี้อยู่จะไปตามหามาดูแน่นอน ทั้งนี้ในวงการภาพยนตร์เองก็มีการแบ่งระดับไว้หลายระดับ โดยที่เห็นชัดเจนคือหนังเกรดเอ ซึ่งมักเป็นภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเข้มข้น สะท้อนความรู้สึกตราตรึงใจ อาจเกี่ยวกับชีวิต ครอบครัว มิตรภาพ ทั่วโลก ระทึกขวัญ เป็นต้น อีกทั้งยังมีการทุ่มเทงบประมาณไปกับการสร้างฉาก การตัดต่อ การค้นหาโลกทัศน์ต่างๆ ที่เรียกกันง่ายๆ ว่า ภาพยนตร์ฟอร์มยักษ์ อันเป็นหนังในกระแสที่ผู้คนจำนวนมากนิยม หนังเกรดบีเองก็ไม่ได้ต่างจากเกรดเอเท่าไรนักนอกเสียจากงบประมาณที่จำกัด ต้นทุนที่น้อยเกินไป ความสมจริงทางเนื้อหาไม่มี เป็นต้น หรือแม้กระทั่งหนังเกรดซี ซึ่งส่วนมากเป็นหนังเรทอาร์ อีกสายหนึ่งที่ไม่ถูกจัดเกรดนั้นคือหนังนอกกระแส บ้างก็เรียกว่าหนังใต้ดิน ซึ่งมีกลุ่มคนจำนวนหยิบมือเท่านั้นที่ชื่นชอบจะเสพความสยดสยอง น่าขนลุก ความขยะแขยง ผิดศีลธรรม กล่าวโดยรวมของภาพยนตร์แนวนี้แล้วคือ ภาพยนตร์ที่มีความรุนแรงต่อสภาวะจิตใจ ร่างกาย และเป็นมลพิษทางสายตามาก โดยส่วนมากแล้วเป็นการสร้างเพื่อสนองความต้องการของตัวผู้กำกับเอง แต่ในท้ายที่สุดกลับไม่สามารถเผยแพร่ให้ชมได้ในหลายๆ ประเทศที่มักจะคอยแบนอยู่ร่ำไปเพราะไม่มีการพัฒนาของตัวเอง และมักเป็น

ภาพยนตร์ที่มีแต่สัญลักษณ์คิบบองของผู้กำกับเท่านั้น การซึมซับความชื่นชอบในการชมภาพยนตร์นั้นมาจากครอบครัวเป็นส่วนใหญ่ และในอีกส่วนหนึ่งคือตัวข้าพเจ้าเองที่นิยมในการอ่านหนังสือ และในปัจจุบันมีการนำวรรณกรรมต่างๆมาสร้างเป็นภาพยนตร์ ข้าพเจ้าจึงได้รับบรรณาธิการในการชมภาพยนตร์มากขึ้นไปอีก

1.1 ความสำคัญของโครงการ

นักปรัชญาและนักทฤษฎีสัจนิยมในช่วงศตวรรษที่ 18 และ 19 หลายๆ ท่าน ไม่ว่าจะเป็นเกอเธ่, นีทเช่, ฟิวเออบาค, ซิลเลอร์, พาร์โต ต่างก็เคยพูดถึงมโนทัศน์เรื่องจิตไร้สำนึกมาก่อนหน้าฟรอยด์ แต่ทว่าฟรอยด์เป็นคนแรกที่น่าเอามโนทัศน์เรื่องจิตไร้สำนึกมาสร้างเป็นทฤษฎีที่สามารถพิสูจน์ได้อย่างเป็นระบบ โดยความเชื่อที่ว่า มโนทัศน์เรื่องจิตไร้สำนึกเป็นพื้นฐานสำคัญของทฤษฎีจิตวิเคราะห์ มโนทัศน์นี้ทำให้ทฤษฎีจิตวิเคราะห์มีลักษณะโดดเด่น เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว และแตกต่างไปจากแนวทางการศึกษาแนวอื่นๆที่มุ่งอธิบายพฤติกรรมของมนุษย์ (ยศ สันตสมบัติ. 2550. ฟรอยด์และพัฒนาการของจิตวิเคราะห์. 32)

ความทรงจำที่เกี่ยวกับความชอกช้ำ การบาดเจ็บ หรือวิกฤตการณ์ที่ประสบในวัยเด็ก อาจมีผลกระทบต่อบุคคลนั้นในภายหลัง แม้ว่าบุคคลไม่สามารถจดจำเหตุการณ์เหล่านั้นได้ในจิตไร้สำนึก คนเราอาจเก็บกดความทรงจำไว้ในจิตไร้สำนึก และความทรงจำนั้นย่อมมีผลกระทบต่อชีวิตของผู้คนนั้นต่อไปในภายภาคหน้า จิตไร้สำนึกตามทัศนะของฟรอยด์จึงเป็นกระบวนการที่มนุษย์ขจัดประสบการณ์และความทรงจำที่เจ็บปวดออกจากจิตสำนึกของตน โดยมีการตั้งข้อสังเกตว่า มนุษย์เรารู้อะไรทุกอย่างเกี่ยวกับความสามารถในการ"แปลง"สัญลักษณ์การเก็บกดนี้ไปเป็นกิจกรรมประเภทอื่นๆที่ค่านิยมทางสังคมยอมรับยกย่องเช่น งานทางด้านศิลปะ วรรณกรรม การกีฬาหรือการสร้างสรรค์อื่นๆ จากการศึกษาทฤษฎีต่างๆนี้ทำให้เข้าใจได้ว่าทฤษฎีของฟรอยด์ไม่ได้มุ่งเน้นไปที่เช็คส์ตามความหมายทางชีววิทยา หากแต่เป็นทฤษฎีที่ว่าด้วยอารมณ์ และอิทธิพลของอารมณ์ที่มีผลกระทบต่อมนุษย์ อาจกล่าวได้ว่าพฤติกรรมของมนุษย์ได้รับการกระตุ้นจากอารมณ์และความรู้สึกที่มาจากจิตไร้สำนึกโดยที่เรามิได้รู้สำนึกตัว

จากการที่ได้เสพภาพยนตร์มาอย่างต่อเนื่องทั้งชีวิต ไม่ว่าจะด้วยทางตรงหรือทางอ้อม ก็ล้วนสร้างตัวตนให้ข้าพเจ้ามีความสนใจใคร่รู้ในเบื้องหลังของความสำเร็จนั้น เมื่อเติบโตขึ้นความสนใจก็ถูกแบ่งออกไปในหลากหลายแนวทาง การเสพสื่อนี้ก็ถูกขยายวงกว้างมากขึ้นเช่นกัน เมื่อการดูภาพยนตร์ดรามatikหรือภาพยนตร์แนวทริลเลอร์ ได้สร้างตะกอนขึ้นในใจของข้าพเจ้า และมันก็ทับถมมานาน การที่จะชะล้างมันออกไปมีเพียงการทำซ้ำอีกครั้งด้วยตัวของข้าพเจ้าเอง เพื่อดึงความรู้สึกที่ย่ำแย่ ความตึงเครียด ความรู้สึกภายในที่ส่งผลต่อภาวะอารมณ์ ให้ออกมาสู่ภาพเขียนไม่ว่าจะเป็น สีนํ้ามัน หรือ สีอะคริลิก เพียงแค่โยนตะกอนความคิดความรู้สึกนั้นทิ้งไปเป็นภาพวาด ซึ่ง

ต่อมาจากการศึกษาได้พบว่ามันเป็นคือรูปแบบศิลปะอย่างหนึ่ง นับเป็นหนทางที่ดีในการระบายความเครียดนั่นเอง

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1.2.1 ข้าพเจ้าต้องการพิสูจน์เรื่องการ'แปลง'สภาวะอารมณ์กดดันเป็นกิจกรรมที่สังคมยอมรับ
- 1.2.2 ข้าพเจ้าต้องการทำความเข้าใจในสัญลักษณ์ที่แฝงอยู่ในบริบทของภาพยนตร์สู่การสร้างสรรคงานจิตรกรรม
- 1.2.3 ข้าพเจ้าใช้เนื้อหาเรื่องราวและมุมมองจากภาพยนตร์เป็นตัวสร้างแรงกระตุ้นการแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกภายในของข้าพเจ้า ผ่านการใช้สีและฝีแปรงที่ซุ่มซ่าม อัดแน่นเป็นชั้นทั้งหนา บาง โปร่ง ทึบ เห็นเป็นกลุ่มก้อนรูปทรงและบรรยากาศที่ดูผิดปกติวิปริตและหตุ

1.3 ขอบเขตของโครงการ

- 1.3.1 เนื้อหาเรื่องราวในผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ได้มาจากฉากหรือมุมมองในภาพยนตร์ที่ให้ความรู้สึกรุนแรง นำมาเป็นต้นแบบสำหรับการสร้างสรรค์เป็นงานจิตรกรรม
- 1.3.2 แนวทางการสร้างสรรค์เป็นงานจิตรกรรมที่เน้นการสำแดงพลังของอารมณ์ความรู้สึก ผ่านการใช้สีและฝีแปรงในกลุ่มศิลปะแบบเอ็กส์เพรสชันนิสม์
- 1.3.3 จำนวนผลงานมีทั้งหมด 4 ชุด ดังนี้
 - 1.3.3.1 ชุดที่1 จำนวน 4 ชิ้น
 - ก. ขนาด 120 x 160 เซนติเมตร
 - ข. ขนาด 120 x 160 เซนติเมตร
 - ค. ขนาด 120 x 160 เซนติเมตร
 - ง. ขนาด 120 x 160 เซนติเมตร
 - 1.3.3.2 ชุดที่2 จำนวน 2 ชิ้น
 - ก. ขนาด 120 x 160 เซนติเมตร
 - ข. ขนาด 140 x 180 เซนติเมตร
 - 1.3.3.3 ชุดที่3 จำนวน 1 ชิ้น
 - ขนาด 120 x 160 เซนติเมตร
 - 1.3.3.4 ชุดที่4 จำนวน 1 ชิ้น
 - ขนาด 180 x 240 เซนติเมตร

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

ข้อจำกัดของภาษาแห่งทัศนศิลป์ที่เด่นชัดคือทัศนศิลป์ตั้งแต่เดิมจนถึงปัจจุบัน”ส่วนใหญ่”เป็นภาพนิ่งๆเพียงภาพเดียว การที่จะพรรณนาบอกเล่าเรื่องราวจึงทำได้อย่างจำกัดไม่ว่าจะเป็นภาพเหมือนของบุคคล ภาพทิวทัศน์ ภาพดอกไม้ ภาพผลไม้ ภาพเหตุการณ์ต่างๆในประวัติศาสตร์ ทั้งหมดนี้ยังเป็นการเล่าเรื่องของเหตุการณ์ช่วงขณะนั้นในลักษณะของการหยุดความเคลื่อนไหวแบบหยุดกาลเวลา โดยสาระที่เป็นคุณค่าคือความงาม ความมีชีวิต ความสะเทือนใจ ที่ส่งผลต่อเนื่องมายังจิตใจของผู้ชม

ศิลปินโดยมากแล้วตระหนักถึงข้อจำกัดนี้ดี และพยายามที่จะเอาชนะมันเริ่มต้นด้วยการปลดปล่อยฝีแปรงให้แสดงตัวอย่างอิสระ แทนที่การเกลี่ยช้อนฝีแปรงจนเรียบแล้วตัดเส้นเรียก ซึ่งฝีแปรงในยุคคริสต์ศตวรรษที่ 19 นี้ มีบทบาทที่ช่วยให้สรรพสิ่งในจิตรกรรมมีชีวิตชีวา มีความเคลื่อนไหวแปรเปลี่ยนได้ และต่อมาฝีแปรงได้ถูกพัฒนาให้บทบาทสำคัญยิ่งขึ้นจนกลายเป็นภาษาสำคัญในการสื่อสภาวะอารมณ์และจิตใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยกตัวอย่างเช่น วินเซนต์ แวน ก็อก ที่ถ่ายทอดความรู้สึกพลุ่งพล่านออกมา แสดงถึงสภาวะจิตใจที่กราดเกรี้ยวรุนแรง

ในยุคต่อมาศิลปินพยายามก้าวข้ามข้อจำกัดให้มากขึ้นไปอีกด้วยวิธีการต่างๆมากมายทั้งการใช้ภาษาวรรณศิลป์ ภาษาคีตศิลป์ ภาษานาฏศิลป์ มาประยุกต์ร่วมกับภาษาทางทัศนศิลป์ การแบ่งภาพออกเป็นช่องๆให้เรื่องมีความยืดยาว การใช้เฟรมต่อกันหลายๆชิ้นให้กลายเป็นภาพเดียว ตั้งแต่สองชิ้นขึ้นไป รวมไปถึงการใช้วัสดุทุกชนิดที่อาจเป็นขยะ หรือวัสดุอุตสาหกรรม วัสดุสำเร็จรูป ผสมผสานเข้ามา จนกระทั่งการสร้างผลงานที่มีชีวิต มีความเคลื่อนไหว หรือกลวิธีที่ให้คนดูเข้ามามีส่วนร่วมในงานศิลปะของศิลปิน จนสุดท้ายคือการนำสื่อเทคโนโลยีเข้ามาผนวก ทั้งการถ่ายภาพ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ วิดีโอ คอมพิวเตอร์ มาสร้างให้”ภาพมีการเคลื่อนไหว”โดยไม่มีมิติของเวลาเป็นสิ่งสำคัญ ถึงแม้จะมีการนำสื่อเทคโนโลยีเข้ามาช่วยจนกลายเป็นภาษาของภาพยนตร์ แต่ทว่าจริงๆแล้วมันก็คือภาษาจิตรกรรมที่มีภาพหลายๆภาพมาต่อกันนั่นเอง ไม่ว่าจะเป็นศิลปินที่ทำงานด้วยภาษาของภาพถ่ายเป็นสิ่งในการแสดงออกหรือภาษาทางวิดีโอมาแสดงออก ก็ยังต้องใช้ทัศนະความคิด อารมณ์และความรู้สึกมาเลือกสรร กลั่นกรอง มุมมอง สถานที่ เวลา บรรยากาศซึ่งล้วนเป็นอัตวิสัยความปรารถนาภายในจิตใจของตัวศิลปินเอง

ในทางทัศนศิลป์คำว่าแสดงออก (Expression) แต่เดิมมีความหมายถึงการแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึก เป็นภาพหรือรูปของบุคคลที่แสดงออกปฏิกิริยาท่าทางต่างๆได้ดู”สมจริง” เช่นการแสดงออกถึงความเศร้าโศก สดชื่น เจ้าเล่ห์ แต่ศิลปะลัทธิเอ็กสเพรสชันนิสม์ (Expressionism) นั้น ล้วนแต่แสวงหาความหมายของการแสดงออกอย่างมีชีวิตชีวา ซึ่งเป็นการแสดงออกผ่านด้วย

ประสบการณ์ทางห้วงอารมณ์มากกว่าต้นแบบจริงซึ่งในผลงานโดยมากนั้น มักจะเต็มไปด้วยเส้นสีแปร่งอันทรงพลังแห่งการเคลื่อนไหว และได้ถูกถ่ายทอดออกมาอย่างไร้สำนึกผ่านประสบการณ์ทางอารมณ์โดยตรงของศิลปิน ซึ่งถูกบิดเบือนไปจากความจริงด้วยพลังภายใน

อัลเบอर्टี(Alberti) นักทฤษฎีศิลปะในยุคสมัยเรอเนอซองส์ได้ตั้งข้อสังเกตถึงการแสดงออกว่า จะต้องมีส่วนสัมพันธ์กับความรอบรู้ของผู้สร้างงาน เป็นเครื่องมือในการแสดงศักยภาพของศิลปินถึงความ"สมจริง"ทางการเคลื่อนไหวการแสดงออกทางสีหน้าท่าทางในงานทัศนศิลป์ ซึ่งในแนวคิดนี้ ลีโอนาร์โด ดา วินชี (Leonardo da Vinci) ก็เห็นด้วยกับแนวคิดนี้และได้แนะนำวิธีให้ทำการสเก็ตช์ภาพบุคคลในขณะที่กำลังเปลือย คล้ายการแอบถ่ายภาพในปัจจุบัน แต่ในทางปรัชญาศิลปะนั้น ได้แปลความหมายต่างออกไป โกรเซ่(Groce)นักทฤษฎีศิลปะได้เขียนทฤษฎีในการแสดงออกทางศิลปะ(Expression Theory Of Art)ให้มีความหมายกว้างกว่าที่เคย โดยในแวดวงศิลปะร่วมสมัยมีการถกเถียงประเด็นปัญหาข้อนี้เป็นอย่างมาก แต่ก็ได้สรุปกันกว้างๆว่าหมายถึงการแสดงออกของอารมณ์(Emotion)และความรู้สึก(Feeling)ของศิลปิน ซึ่งต้องมีการแสดงออกถึงความกระฉ่างชัดในงานศิลปะ และไม่เพียงแต่กลวิธีในการสร้างสรรค์เท่านั้นแต่ผลงานจะต้องสะท้อนออกมาจากภายในจิตใจของตัวศิลปินเอง

เหล่าศิลปินในกลุ่มเอ็กซ์เพรสชันนิสต์รับรู้และเข้าถึงสภาวะแวดล้อมของชีวิตและสังคม แล้วแสดงออกตามความจริงในสภาวะจิตใจ ที่มักจะประกอบด้วยความเชื่อและความรู้สึกส่วนตัวทัศนคติที่รุนแรง ศิลปินกลุ่มนี้มักจะมีภูมิหลังของชีวิตส่วนตัวที่ได้รับแรงกดดันจากสังคมจนมีบุคลิกภาพพิเศษ ศิลปินบางคนอาจจะมีสภาพจิตผิดปกติ จนถึงสภาพจิตคล้ายคนวิปลาต

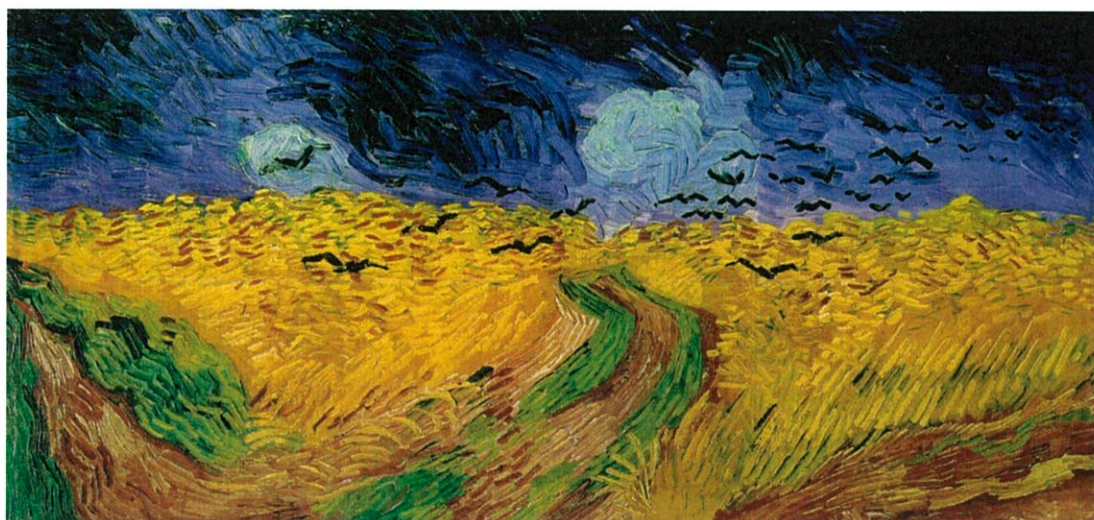
2.1 อิทธิพลที่ได้รับ

2.1.1 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

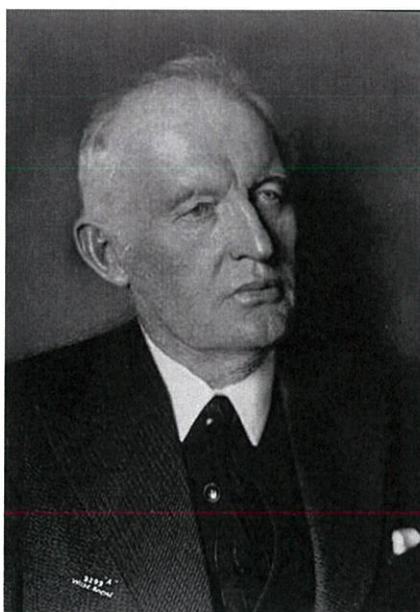


ภาพที่ 1: Vincent Van Gogh

ศิลปินที่ถูกกล่าวขานว่าเป็นบิดาแห่งเอ็กซ์เพรสชันอย่าง วินเซนต์ แวน ก็อก เรียกได้ว่าเข้า
 ข่ายความวิปลาสทางจิต เนื่องด้วยตลอดชีวิตเขาพบแต่ความผิดหวัง ความผิดหวัง ทั้งเรื่องการทำงาน
 ความรัก การดำเนินชีวิต การกินอยู่ โดยการ ใช้สีและฝีแปรงเป็นเส้นนั้นนับเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ
 ของเขาที่แสดงออกถึงความพลุ่งพล่าน กราดเกรี้ยวรุนแรงด้วยเส้นที่ขมวดหมุนเป็นเกลียวคลื่น
 ยิ่งกว่านั้นในจดหมายที่เขาได้เขียนติดต่อกับน้องชายนั้นเขาได้กล่าวถึงความหมายของสีที่เขา
 แสดงออกเช่นสีเหลืองเป็นสีแห่งมิตรภาพ, สีน้ำเงินอมม่วงแทนค่าความไม่สิ้นสุด, สีแดงและสีเขียว
 แสดงออกถึงสิ่งที่เป็นกิเลสตัณหาของมนุษย์



ภาพที่ 2: Wheat field with crows (1890), Vincent Van Gogh



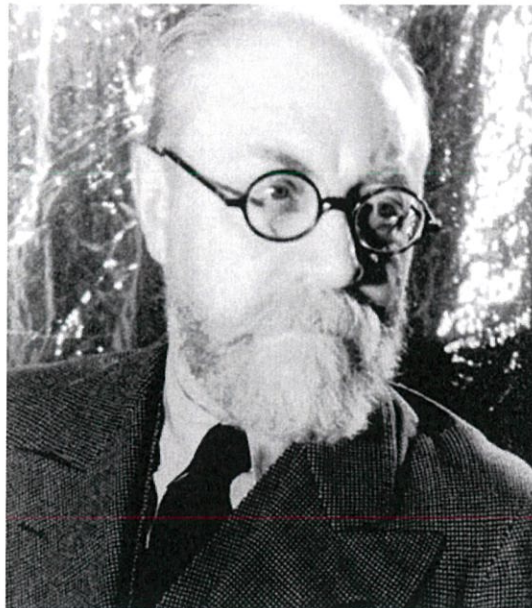
ภาพที่ 3: Edvard Munch

ช่วงชีวิตของมุงค์เองก็ได้ดีไปกว่าแวนก็อกสักเท่าไร ในวัยเด็กนอกจากจะมีสุขภาพที่ไม่
 แข็งแรงล้มป่วยบ่อยครั้ง ยังต้องพบกับการสูญเสียบุคคลในครอบครัวคือมารดาและพี่สาว มุงค์ถูก

เกลียดดูโดยบิดาเพียงคนเดียวผู้ซึ่งอารมณ์ปรวนแปรและคลั่งในศาสนา จากสิ่งแวดล้อมนี้เขาจึงเติบโตมาพร้อมกับความเจ็บปวดและแรงกดดันจนเป็นโรคประสาท ทำให้ผลงานของเขามีแต่ความทุกข์ แสดงความไร้พลังในการต่อสู้ของบุคคลยามเผชิญความรัก และความตายด้วยสีเข้ม และลายเส้นที่แสดงอารมณ์รุนแรง นับเป็นจิตรกรผู้วาดภาพที่แสดงอารมณ์รุนแรง อารมณ์เครียด หรืออาการประสาทที่เกิดจากความกดดัน หรือการทรมานได้ดีที่สุดคนหนึ่ง



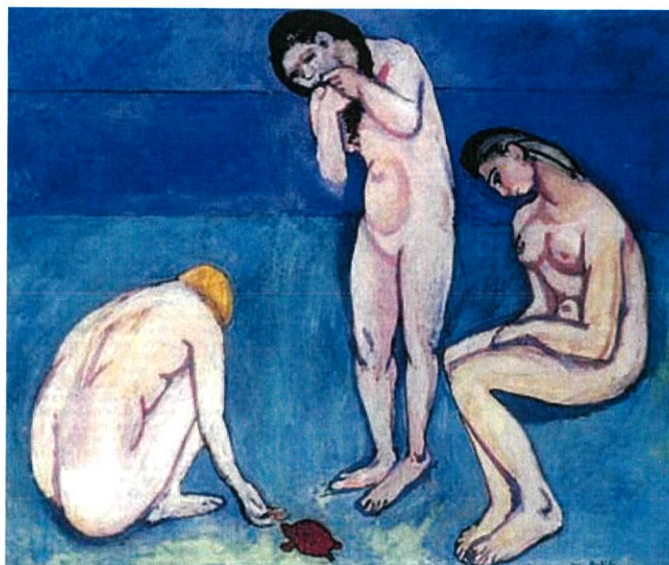
ภาพที่ 4: The Scream (1893), Edvard Munch



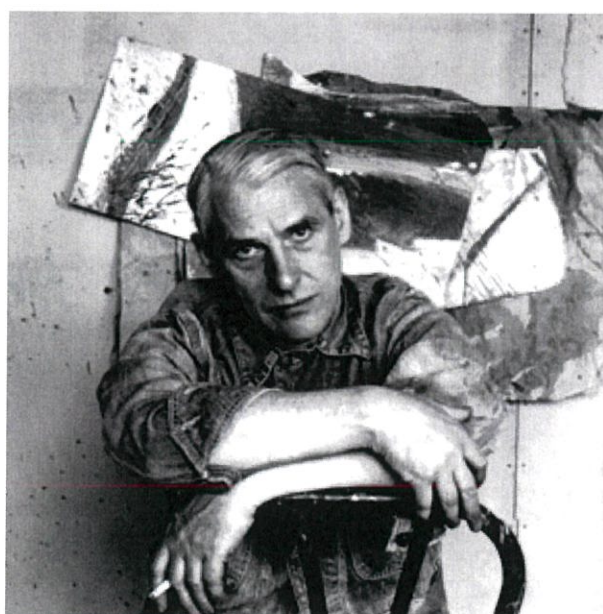
ภาพที่ 5: Henri Matisse

ด้วยชีวประวัติของเขาไม่มีการเผยแพร่ออกมาทำให้ผู้คนเชื่อว่า มาติสออกจะเป็นคนที่สงบสุขเหลือเกิน ในขณะที่รอบข้างอยู่ในช่วงของสงครามแต่ผลงานของมาติสกลับสื่อออกมาอย่างเรียบ

ง่าย สดใสเกินไป แท้ที่จริงแล้วช่วงชีวิตของเขานั้นแสนจะวุ่นวายใจ ทั้งการถูกวิจารณ์ผลงานที่เขียนมาสองปีอย่างรุนแรง ผลงานศิลปะถูกนำไปเผาไฟจนเสียหาย การหย่าร้างกับภรรยา ลูกชายคนโตหนีไปอเมริกา แม้กระทั่งการแตกแยกกับเพื่อนสนิท ทั้งที่โดยปกติแล้วมาติสทำตัวเสมือนเป็นนักพรต แต่ภาพเปลือยที่เขาเขียนกลับแสดงถึงแรงกระตุ้นทางเพศที่เร้าอารมณ์ มาติสทุ่มเทเวลาในการวาดภาพ ทำให้ภาพวาดของเขาออกมาสวยงามทั้งที่ในขณะนั้นชีวิตและจิตใจของศิลปินแสนจะวุ่นวาย ฮิลารี สเปนอร์ลิง นักเขียนอัตชีวประวัติของมาติสจึงคาดว่า ศิลปินอาจจะต้องการมีชีวิตที่สุขสงบเหมือนภาพวาด และภาพเหล่านั้นเป็นเสมือนฝันที่เขาปรารถนาให้เป็นจริง



ภาพที่ 6: Bathers with a turtle (1908) Henri Matisse



ภาพที่ 7: Willem de Kooning

คุณนึ่งเห็นถึงความสำคัญของการสร้างงานศิลปะว่าเป็นการแสดงออกอย่างเสรี การวาดของเขาแต่ละครั้งจะใช้ฝีแปรงปาดอย่างรวดเร็วด้วยการเหวี่ยงแขนอย่างรุนแรง สลักพู่กันอย่างอิสระ และใช้สีสันสดใสถือเป็นลักษณะที่โดดเด่นของเขา และเคยกล่าวว่า ในธรรมชาติจริงมีแต่ความไร้ระเบียบ เป็นหน้าที่ของศิลปินที่ต้องจัดระเบียบของธรรมชาติในงานศิลปะ



ภาพที่ 8: Woman and bicycle (1950-1953), Wilem de kooning

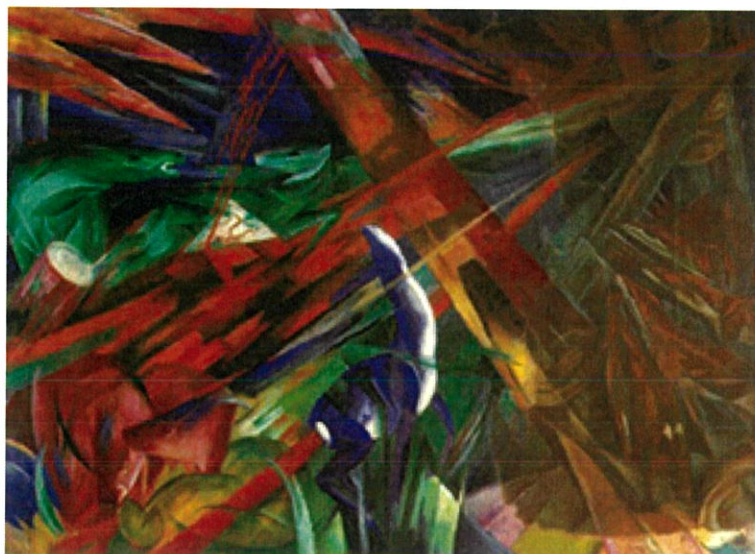
2.1.2 อิทธิพลที่ได้รับจากรูปแบบทางศิลปะ



ภาพที่ 9: Sunrise (1873), Claude Monet

ศิลปะแบบอิมเพรสชันนิสม์ จะมุ่งเน้นถึงการวาดภาพช่วงเวลาที่จับปล้น และจะมีการแยกแยะสีที่จะเข้ามาประกอบกันเข้าเป็นแสงที่ส่องต้องสิ่งต่างๆ ทำให้เกิดพื้นผิวภาพที่เต็มไปด้วยสีสันแปรเปลี่ยนเป็นภาพที่เต็มไปด้วยความเคลื่อนไหวไม่หยุดนิ่ง ลักษณะของภาพคือการใช้พู่กัน

ตัวคดี การเปลี่ยนแปลงของเวลา ไม่นั่นเนื้อหาเรื่องราวแต่จะมีมุมมองที่พิเศษ จิตรกรแนวอิมเพรสชันนิสม์ ได้ฉีกกรอบการวาดที่มาตั้งแต่อดีต และมักจะวาดภาพกลางแจ้งมากกว่าในห้องสตูดิโออย่างที่ศิลปินทั่วไปนิยมกัน เพื่อที่จะลอกเลียนแสงที่แปรเปลี่ยนอยู่เสมอ



ภาพที่ 10: The Fate of the Animals (1913), Franz Marc

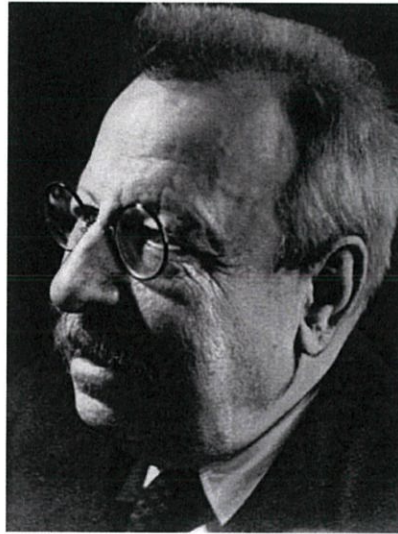
ศิลปะแบบเอ็กซ์เพรสชันนิสม์เกิดขึ้นทางเหนือของยุโรป โดยที่ศูนย์กลางอยู่ที่ประเทศเยอรมัน ศิลปะแนวนี้ใช้สีที่รุนแรง และเกินความเป็นจริง โดยเน้นความพอใจของศิลปินเป็นหลัก ไม่ยึดถือ กฎเกณฑ์ และธรรมเนียมใดๆ ในอดีต สีที่ใช้ นั้นจะสื่อถึงพลังที่ถูกบีบคั้นบังคับกดดัน ที่อยู่ในความรู้สึกนึกคิด ของจิตใจคน เป็นการปลดปล่อยอารมณ์ผ่านสี และฝีแปรงที่ให้ความรู้สึก ที่แข็งแรง คืบ รุนแรง



ภาพที่ 11: The Red Room (1908), Henri Matisse

คำว่า “โฟวิสม์” Fauvist เป็นภาษาฝรั่งเศส แปลว่า “สัตว์ป่า” ลักษณะงานศิลปะแบบโฟวิสม์นี้ สร้างงานจิตรกรรมแนวใหม่ ใช้รูปทรงอิสระใช้สีสดใสดกกันอย่างรุนแรงเน้นการสร้างงานตามสัญชาตญาณแห่งการแสดงออกอย่างเต็มที่ ผลงานที่เกิดขึ้นจะแสดงให้เห็นถึงความสนุกสนานอันเกิดจากลีลาของรอยแปรงและจังหวะของสิ่งต่างๆ นอกจากนี้ จะนำลีลาของเส้นมาใช้ใหม่ เช่น การตัดเส้นรอบนอกของสิ่งต่างๆ เพื่อสร้างความโดดเด่น

2.1.3 อิทธิพลที่ได้รับจากหลักปรัชญาศิลปะ



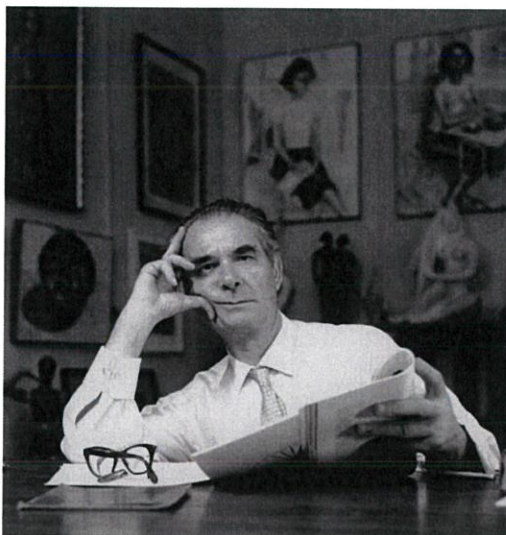
ภาพที่ 12: Benedetto Croce

“...งานศิลปะก็คือการสำแดงออกของจิตสังเคราะห์...งานศิลปะคือสัญชาตญาณและการแสดงออก สัญชาตญาณก็คือการแสดงออกทางศิลปะ ความพึงพอใจต่องานศิลปะก็คือสัญชาตญาณ....”



ภาพที่ 13: R.G. Collingwood

“...การแสดงอารมณ์ความรู้สึกในเชิงศิลปะนั้น ต้องเกี่ยวข้องกับเจตนาการรับรู้ความรู้สึก อารมณ์เก็บกด และอารมณ์สะเทือนใจ...ต้องเกี่ยวข้องกับเจตนาคติ สภาพบรรยากาศ ความคาดหวัง ความผิดหวัง ความหมอดหวัง ความเจ็บปวด ความเครียด และอารมณ์ผ่อนคลาย...”



ภาพที่ 14: Corrado Feroci

“...ศิลปกรรม ไม่ว่าจะอย่างไร จะต้องมีการแสดงออก มิฉะนั้นก็จะเป็นเพียงผลิตรกรรมทางเทคนิคเท่านั้น...การแสดงออกทางศิลปะนั้น เป็นการประกอบอุดมคติ(Idealization)อันเป็นลักษณะพิเศษของศิลปินคนใดคนหนึ่งเท่านั้น...การแสดงออกทางศิลปะจึงมีความแปลกๆแตกต่างกัน...”



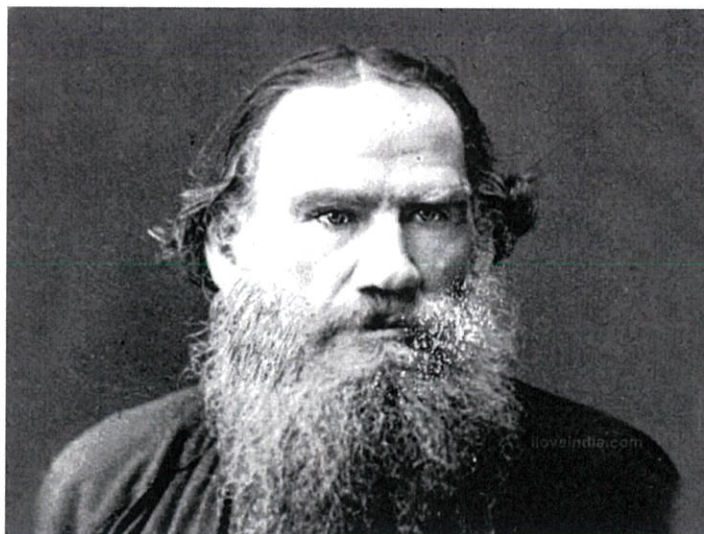
ภาพที่ 15: Clive Bell

ในคุณค่าเชิงปรัชญาศิลปะทางทัศนศิลป์ เบลล์เชื่อว่าเรื่องของแบบ (Form) ทางศิลปะนั้นสำคัญมาก เพราะมีความสัมพันธ์กันระหว่างสีกับเส้น ทำให้สิ่งนี้มีส่วนในการปลุกเร้าสุนทรียภาพของผู้ชมให้บังเกิดขึ้นอย่างไม่รู้ตัว



ภาพที่ 16: Paul Gauguin

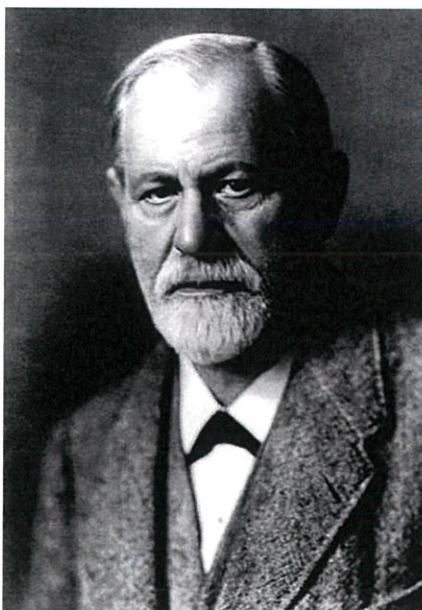
“.... สีเหมือนกับเสียงดนตรีสะท้อนกังวานซึ่งสิ่งที่มันเป็นธรรมดาที่สุด และทำให้เกิดสิ่ง
ที่ตามมาซึ่งยากจะอธิบายได้ด้วยคำพูด นั่นคือ พลังของมัน....”



ภาพที่ 17: Leo Tolstoy

ศิลปะคือการสร้างสรรค์ของสุนทรียะ แต่สุนทรียะก็ไม่ได้ขึ้นอยู่กับปัญหาทางศีลธรรมแต่อย่างใด ศิลปะคือการสื่อสารของอารมณ์สะท้อนใจไปยังบุคคลอื่น ๆ ที่มีอารมณ์สะท้อนใจแบบเดียวกัน ยิ่งอารมณ์ความรู้สึกรุนแรงเพียงใด งานศิลปะยิ่งมีความเป็นศิลปะมากขึ้นเท่านั้น

2.1.4 อิทธิพลที่ได้รับจากทฤษฎีจิตวิเคราะห์

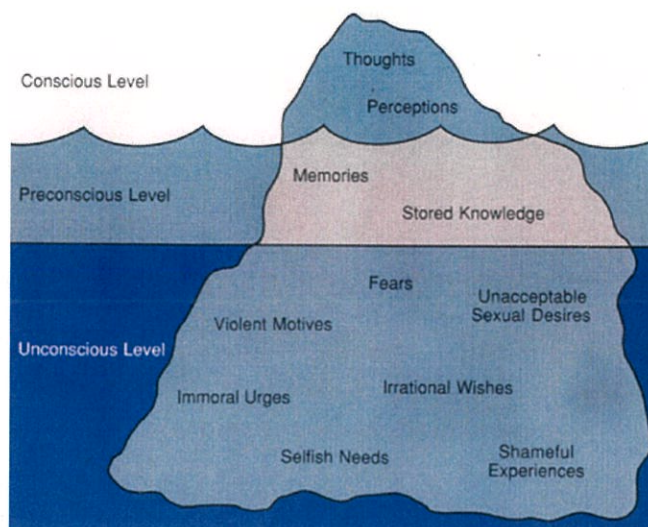


ภาพที่ 18: Sigmund Freud

ซิกมันด์ ฟรอยด์ ได้กล่าวถึงการกำจัดประสบการณ์และความทรงจำอันเจ็บปวดออกจากจิตสำนึกของตนเอง ด้วยว่าภาษาเป็นเสมือนกับหัวใจอันเป็นระบบสัญลักษณ์และความหมายที่แฝงอยู่ในจิตใต้สำนึก และจิตไร้สำนึกสามารถขัดแย้งกันเองได้ ด้วยระบบศีลธรรม ประเพณี หรือสิ่งแวดล้อม ฟรอยด์เชื่อในความสามารถในการแปลงสัญชาติญาณทางเซ็กซ์ หรือแรงขับเคลื่อนไหว คนบางคนสามารถแปลงความต้องการทางเซ็กซ์ไปสู่การทำงานที่สร้างสรรค์ตามมาตรฐานสังคมเช่นงานด้านศิลปะ หรือการทุ่มเทสมองในการคิดค้นผลงานทางวิทยาศาสตร์ เช่นลีโอนาร์โด ดา วินชี หรือไอน์สไตน์

จิตใจของคนเราสามารถแบ่งได้เป็น 3 ระดับตามการรับรู้ ได้แก่

1. จิตสำนึก (The conscious) เป็นส่วนของจิตใจที่คนเรารู้สึกนึกคิดอยู่ในแต่ละขณะ
2. จิตก่อนสำนึก (The preconscious) เป็นส่วนของจิตใจที่ตามปกติแล้วเราไม่ได้ตระหนักถึง แต่หากใช้ความตั้งใจก็จะขึ้นมาสู่จิตสำนึกได้ เช่น การพยายามนึกถึงเหตุการณ์บางอย่างในอดีต
3. จิตไร้สำนึก (The unconscious) เป็นความรู้สึกรู้สึกนึกคิด หรือความต้องการที่อยู่ในส่วนลึกของจิตใจ ตามปกติไม่อาจขึ้นมาในระดับจิตสำนึกได้ อาจแสดงออกมาในความฝัน หรือแสดงเป็นอาการต่าง ๆ ของผู้ป่วย ซึ่งจะเบี่ยงเบนไปจากความคิดหรือความต้องการดั้งเดิม



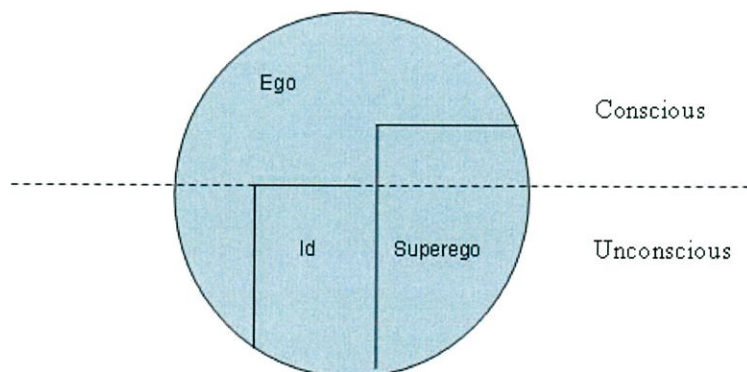
ภาพที่ 19: แผนภูมิภูเขาน้ำแข็งแสดงระดับจิตใจของมนุษย์

กระบวนการคิด 2 ลักษณะ

1. Secondary Process เป็นกระบวนการคิดที่เราคุ้นเคยและใช้กันอยู่ในระดับจิตสำนึกและจิตก่อนสำนึกมีกระบวนการคิดเช่นนี้ เป็นการคิดที่ยึดเหตุผล มองสิ่งต่าง ๆ ตามความเป็นจริง เช่น คนเราบางครั้งผิดหวังและบางครั้งก็มีสมหวัง หรือสิ่งที่ต้องการบางอย่างอาจต้องรอคอยบ้าง

2. Primary Process เป็นกระบวนการคิดในระดับจิตไร้สำนึก วิธีคิดเป็นแบบเด็ก ๆ ไม่เป็นเหตุเป็นผล ไม่สนใจเรื่องเวลาหรือสถานที่ สิ่งที่ต้องการคือความสุข ความสมหวัง ซึ่งหากต้องการก็จะต้องได้รับการตอบสนองทันทีจึงจะพอใจ โดยไม่คำนึงว่าผลตามมาเป็นอย่างไร ตัวอย่างที่เห็นชัดได้แก่การฝัน ซึ่งเหตุการณ์ทุกอย่างสามารถเกิดขึ้นได้ สิ่งที่อยู่คนละมิติ คนละเวลาอันสามารถมาอยู่ด้วยกันได้ หากนึกถึงอะไรก็จะได้สิ่งนั้น

โครงสร้างของจิตใจตามหน้าที่ 3 ส่วน

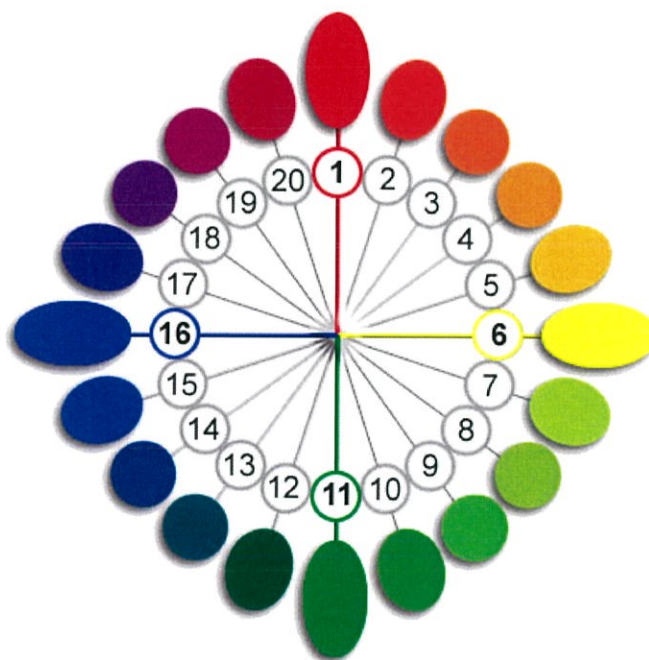


ภาพที่ 20: แผนภาพแสดงโครงสร้างจิตใจตามหน้าที่ทั้ง 3 ส่วน

1. Id เป็นส่วนที่อยู่ในจิตไร้สำนึกเท่านั้น เป็นแรงผลักดันดั้งเดิมของเรา แบ่งออกเป็นแรงผลักดันทางเพศ (libidinal drive) และแรงผลักดันทางความก้าวร้าว (aggressive drive) การแสดงออกของ id เป็นไปตาม primary process และ pleasure principle

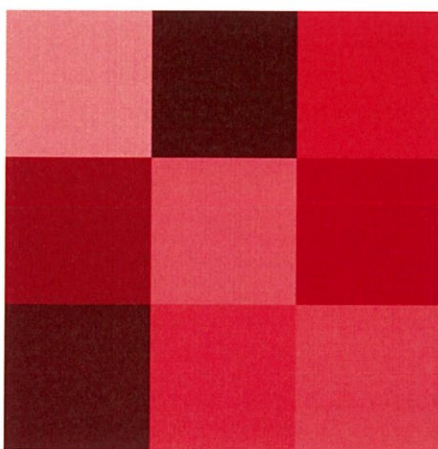
2. Ego เป็นส่วนที่ทำหน้าที่อยู่ทั้ง 3 ระดับของจิตใจ โดยจะควบคุม บริหารจัดการ ต่อแรงผลักดันต่าง ๆ ที่มาปฏิสัมพันธ์กัน ทำหน้าที่ประนีประนอมระหว่างแรงผลักดันจาก id กับระเบียบหรือข้อจำกัดจากสภาพเป็นจริงภายนอก และแรงต่อต้านจาก superego โดยการทำหน้าที่เป็นไปตาม secondary process และ reality principle

3. Superego เป็นส่วนของจิตใจที่พัฒนาขึ้นมาในระยะ edipal แบ่งออกเป็น conscience หรือมโนธรรมซึ่งมีหน้าที่คอยตัดสินความคิด การกระทำว่าถูกหรือผิด และ ego ideal ซึ่งเป็นส่วนของบุคคลในอุดมคติที่เราอยากเป็นหรืออยากเอาแบบอย่าง



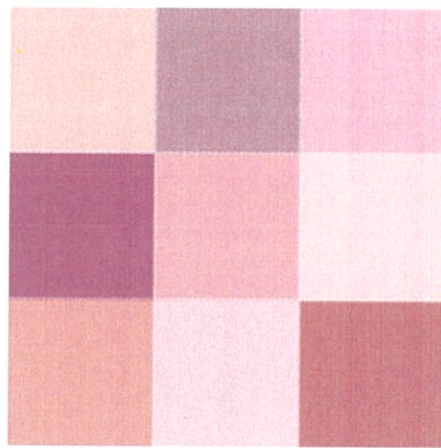
ภาพที่ 21: วงจรสี

พลังของสีนั้นสามารถช่วยในการบำบัดโรคได้ นักจิตวิทยาเชื่อว่าสีมีความสัมพันธ์กับร่างกาย จิตใจ อารมณ์ของเราทุกคน สีบอกความเป็นตัวตนส่งผลถึงฮอร์โมน ความรู้สึก จิตใจ อารมณ์ของแต่ละบุคคล



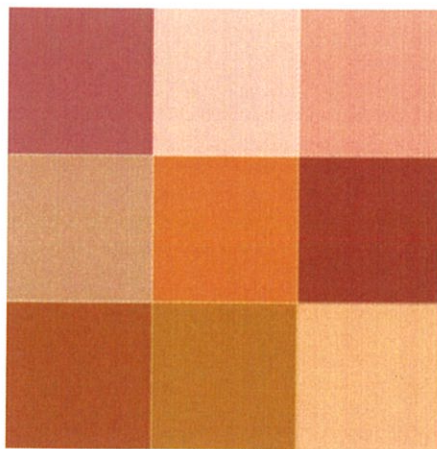
ภาพที่ 22: ภาพประกอบสีแดงกับจิตวิทยา

สีแดง เป็นสีแห่งอำนาจแสดงถึงการมีพลังและความทะเยอทะยานจึงช่วยพิชิตความคิดเห็นในทางลบหรือการมองโลกในแง่ร้ายอย่างไรก็ตามสีแดงนี้อยู่ในกลุ่มของโทสะและการจู่โจมด้วยหากเรานำสีแดงเข้าสู่กระบวนการรักษามากเกินไปจะทำให้ผู้ถูกบำบัดรู้สึกอึดอัด ไม่สบายตัว หุนหันพลันแล่นและขาดความอดทนเพราะสีแดงเป็นสีที่กระตุ้นระบบประสาทได้รุนแรงที่สุดให้ความรู้สึกเร้าใจ ตื่นเต้น ทำท่าย ผักและผลไม้สีแดงเป็นแหล่งวิตามินB12 ทองแดง เหล็ก ซึ่งช่วยบำรุงระบบประสาทพลังของสีแดงช่วยกระตุ้นพลังชีวิตให้เข้มแข็ง มีความกระตือรือร้น ทำให้มีชีวิตชีวาขึ้น ในแง่ของการรักษาสีแดงช่วยสร้างเม็ดเลือดแดง เพิ่มอุณหภูมิในร่างกายระบบการไหลเวียนของเลือดดีขึ้น



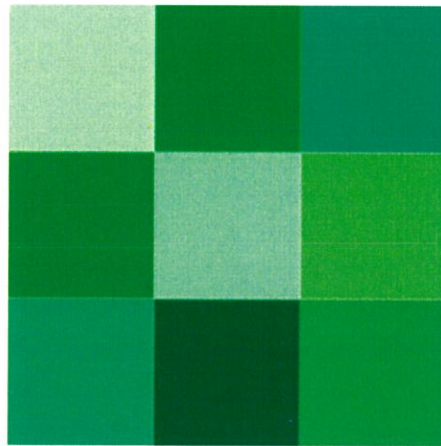
ภาพที่ 23: ภาพประกอบสีชมพูกับจิตวิทยา

สีชมพูเป็นสีที่มีลักษณะปลอดภัยประโลมให้จิตใจและความรู้สึกต่างๆสงบลงในขณะเดียวกันก็ให้ความรู้สึกของการมีน้ำใจดี จิตใจกว้างขวาง อ่อนนุ่มและทะนุถนอมซึ่งตรงกันข้ามกับสีแดงถ้าหากมีสีชมพูอยู่รายรอบจะทำให้รู้สึกถึงการปกป้อง ความรักจึงมักจะนำสีนี้มาบำบัดหรือบรรเทา คนที่มีความรู้สึกโดดเดี่ยวมีอารมณ์ท้อแท้ คนที่มีความรู้สึกที่ไวเกินไป เปราะบางหรือไม่มีความมั่นคงทางอารมณ์



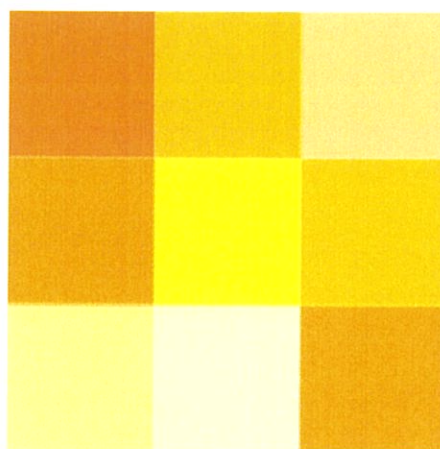
ภาพที่ 24: ภาพประกอบสีส้มกับจิตวิทยา

สีส้ม เป็นสีแห่งความเบิกบานและความรื่นเริงเป็นความรู้สึกที่อิสระและได้รับการปลดปล่อย ไล่จากความรู้สึกที่วิตกกังวลหรือสมเพชตนเอง ลดการเห็นแก่ตัวและยินดีที่จะให้หรือแบ่งปัน เป็นความรู้สึกที่เกิดจากก้นบึ้งของจิตใจที่ต้องการปรับปรุงชีวิตให้สดใส สีส้มเป็นสีแห่งความสร้างสรรค์ อ่อนนุ่มสดใสมีสติปัญญาเต็มเปี่ยมไปด้วยการทะเยอทะยาน มีพลัง แต่ก็มีการระมัดระวังตน สีส้มเป็นสีที่นำมาบำบัดอาการทางกล้ามเนื้อ ประสาทหรืออาการปวดคอประสาท หรือช่วยในการยกระดับจิตใจของคน ในทางจิตวิทยาพลังของสีส้มมีคุณสมบัติในการบรรเทาอาการซึมเศร้า หากต้องการเรียกพลังความกระตือรือร้นกลับคืนมาสีส้มเป็นสีที่ช่วยได้



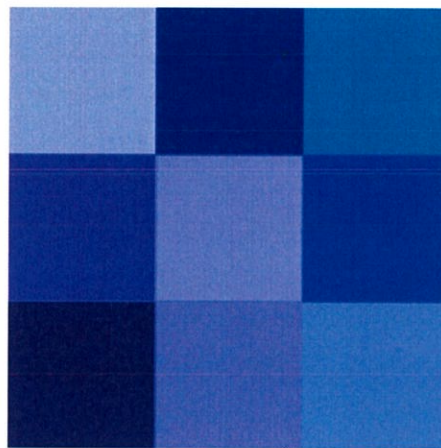
ภาพที่ 25: ภาพประกอบสีเขียวเกี่ยวกับจิตวิทยา

สีเขียว เป็นสีที่มีความสัมพันธ์อย่างแน่นแฟ้นกับธรรมชาติช่วยให้เรามีอารมณ์ร่วมกับสิ่งอื่นๆ ตลอดจนธรรมชาติต่างๆ รอบตัวเราได้ง่าย สีเขียวจะช่วยสร้างสรรค์บรรยากาศของความสบาย ผ่อนคลายสงบ ก่อให้เกิดความรู้สึกสันโดษ ว้าวเปลา่ สมดุลและละวาง แต่ถ้าเป็นสีเขียวเข้ม มีความหมายของการหลุดพ้น ความพอดิและถ่อมตน เป็นสีที่ปฏิเสธต่อความรักและความสนุกสนาน ในขณะที่สีเขียวมะกอกจะมีผลต่อร่างกายและความรู้สึก จนอาจทำให้ร่างกายป่วยได้ สีเหลือง-เขียว จัดอยู่ในกลุ่มของความอิจฉา อารมณ์ความริษยา ขุ่นข้องหมองใจ คับแค้นใจ ตลอดจนเป็นการแสดงถึงความรู้สึกที่ปรารถนาจะครอบครอง



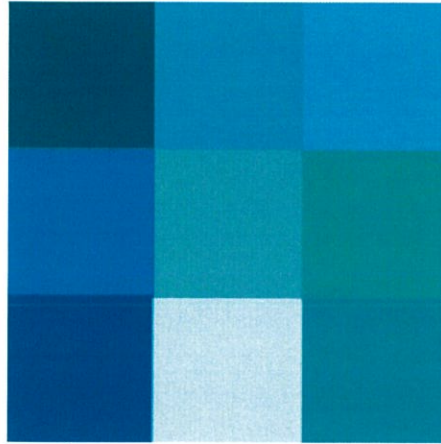
ภาพที่ 26: ภาพประกอบสีเหลืองกับจิตวิทยา

สีเหลือง มักเป็นสีของความสุข ความเบิกบาน ความมีชีวิตชีวา งานเฉลิมฉลองเป็นสีของความแจ่มใส มักจะเกี่ยวข้องกับเซาว์ สถิติปัญญาข้างในและพลังของความคิดเป็นภูมิและความหยั่งรู้ เป็นความจำที่แจ่มใส ความคิดที่กระฉ่างเป็นอารมณ์ของการใช้ความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ เป็นสีที่กระตุ้นให้เกิดการมองโลกในแง่ดี ในทางตรงกันข้ามสีเหลืองเข้มกับกลายเป็นสัญลักษณ์ของความหวาดกลัว สีเหลืองทำให้มีอารมณ์ขันทั้งยังสามารถใช้เยียวยาอาการท้องอืด ท้องผูก และหมัดกำลังใจได้ ในทางตะวันออกเป็นสีของกษัตริย์ จักรพรรดิของจีนใช้ฉลองพระองค์สีเหลืองในทางศาสนาแสดงความเจิดจ้า ปัญญา พุทธศาสนา และยังหมายถึงการเจ็บป่วย โรคระบาด ความริษยา ทฤษฎี หลอกหลวง



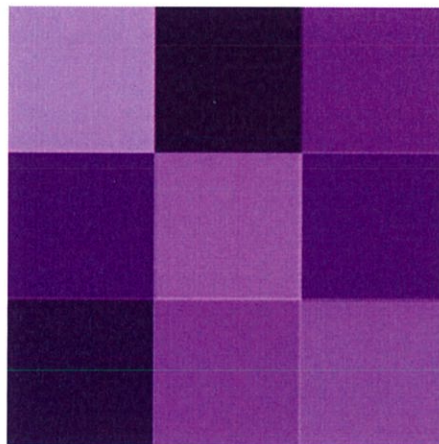
ภาพที่ 27: ภาพประกอบสีน้ำเงินกับจิตวิทยา

สีน้ำเงิน เป็นความหมายของการสงบเย็น สุขุมเยือกเย็น หนักแน่นและละเอียดรอบคอบสีน้ำเงินเป็นสีที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับจิตใจได้สูงกว่าสีเหลือง มีความหมายถึงกลางคืนจึงทำให้เรารู้สึกสงบได้ลึกกว่าและผ่อนคลายกว่า เราจะยิ่งเข้าสู่ความสงบและสงบได้อย่างลุ่มลึกเมื่อสัมผัสกับสีน้ำเงินที่เข้มขึ้นแต่ถ้าเป็นสีน้ำเงินอ่อนจะทำให้เรารู้สึกปกป้องจากการกีดตลอดจนกิจกรรมที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน ดังนั้นสีน้ำเงินจึงมักนำมาบำบัดคนที่นอนไม่หลับ เป็นสีของห้องนอน สีน้ำเงินเป็นสีที่ความคุมจิตใจภายในให้เกิดความรู้สึกกระฉ่างและสร้างสรรค์ สีน้ำเงินเข้มแต่ยังไม่ถึงขั้นสีกรมท่ามีอิทธิพลอย่างสูงต่อการกดหรือกล่อมประสาทและจิตใจเป็นสีที่เข้าถึงสัญชาตญาณและกลางสังหรณ์จิตได้สำนึกของเราได้ดี อย่างไรก็ตามสีน้ำเงินที่เข้าสู่โทนดำหรือมืดมากขึ้นยังหมายถึงความโศกเศร้าอย่างที่สุด หรืออารมณ์ที่เศร้าสุดขีด ในแง่จิตวิทยาสีน้ำเงินช่วยสร้างแรงบันดาลใจและการแสดงออกทางศิลปะ ในประเทศไทย สีน้ำเงินหมายถึงพระมหากษัตริย์ ในศาสนาคริสต์เป็นสีประจำตัวแม่พระ โดยทั่วไปสีน้ำเงินหมายถึงโลก



ภาพที่ 28: ภาพประกอบสีฟ้ากับจิตวิทยา

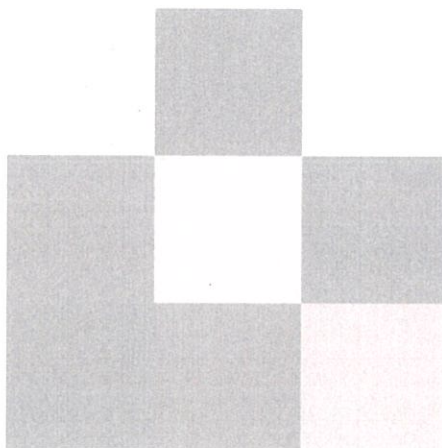
สีฟ้า แสดงถึงความสว่าง ความปลอดโปร่ง เปรียบเหมือนท้องฟ้า เป็นอิสระเสรี เป็นสีขององค์การสหประชาชาติ เป็นสีของความสะอาด ปลอดภัยสีขององค์การอาหารและยา (อย.) แสดงถึงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การใช้พลังงานอย่างสะอาด แสดงถึงอิสรภาพ ที่สามารถโยยบินเป็นสีแห่งความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการที่ไม่มีขอบเขต ปลอดภัย ใจเย็นและสามารถระงับความกระวนกระวายในใจได้ด้วย พลังของสีฟ้ามีคุณสมบัติในการรักษา



ภาพที่ 29: ภาพประกอบสีม่วงกับจิตวิทยา

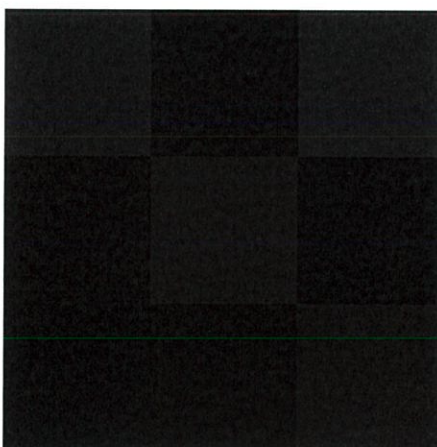
สีม่วง เป็นสีการดูแลและปกป้อง โยนช่วยให้จิตใจสงบและอดทนต่อความรู้สึกที่โศกเศร้าหรือสูญเสียที่มากกระทบจิตใจและประสาท สีม่วงเฉดต่างๆ ยังช่วยสร้างสมดุลของจิตใจให้ฟื้นกลับมาจากภาวะตกต่ำหรือความเศร้าที่ครอบงำอยู่ สีม่วงเป็นสีที่ต่อสู้กับความกลัวและความตกใจเข้าไปชำระล้างสิ่งที่ยึดกุมอยู่ในสมองซึ่งสีม่วงมักเข้าไปเชื่อมโยงกับสื่อแขนงอื่นๆ ศิลปะ คนตรี และความลึกซึ้งเป็นสีที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกทางด้านความสวยงาม ปรัชญาขั้นสูง กระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ แรงบันดาลใจ ก่อให้เกิดความเห็นอกเห็นใจสีม่วงยังเป็นสีที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อที่ลึกซึ้งทางจิตวิญญาณ อย่างไรก็ตามคนที่ได้รับอิทธิพลของสีดังกล่าวจะต่อต้านชีวิตและสังคมที่เต็มไปด้วยสีสันแต่จะสนใจเรื่องจิตวิญญาณมากกว่า สีม่วงยังช่วยให้สมองของเราสงบ

สามารถสร้างแรงบันดาลใจด้านต่างๆ ในสมัยอียิปต์สีม่วงแดงเป็นสีของกษัตริย์ต่อเนื่องมาจนถึงสมัยโรมัน นอกจากนี้สีม่วงแดงยังเป็นสีหุคของพระสังฆราช



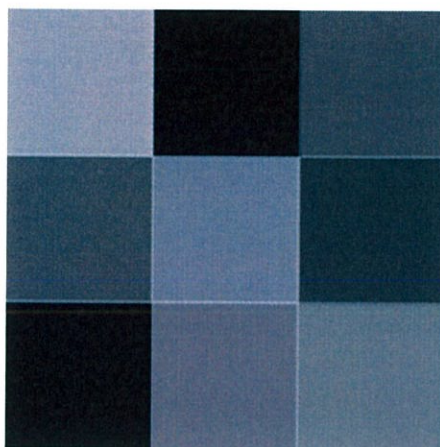
ภาพที่ 30: ภาพประกอบสีขาวกับจิตวิทยา

สีขาว เป็นสีที่หมายถึงความบริสุทธิ์อย่างยิ่ง จัดอยู่ในกลุ่มของการปกป้อง สร้างสันติ สบาย ช่วยบรรเทาอารมณ์ตกใจหรือหวาดวิตก ส่งเสริมให้จิตใจสะอาดบริสุทธิ์ มีพลังทางความคิดและจิตใจ นอกจากนี้ยังหมายถึงความเยือกเย็นและการแยกหรือปลีกวิเวก ความอ่อนแอ ขอมแพ้



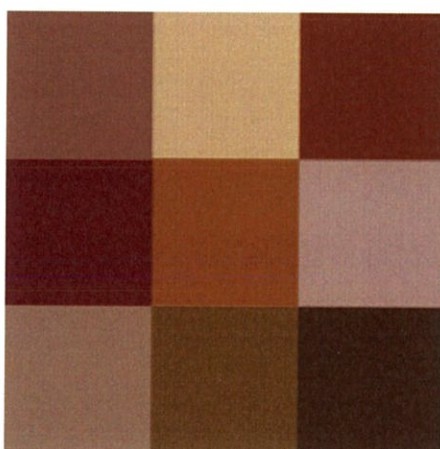
ภาพที่ 31: ภาพประกอบสีดำกับจิตวิทยา

สีดำ เป็นสีที่มีความหมายทั้งในแง่ของความสะกดสบาย การปกป้อง และความลึกลับมักจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับความเร็วบังคับ มีความหมายของหนทางอันมีลักษณะอันไกลโพ้น นอกจากนี้ยังหมายถึงพลังชีวิตที่ถดถอยหรืออ่อนล้า ในคริสต์ศาสนาหมายถึง ซาตาน อาถรรพ์เวทมนต์ มนต์ดำไสยศาสตร์ ความชิงชัง ความโหดร้าย ทำลายล้าง ความลุ่มหลงเมามัวหมดพลังและลึกลับดำยังเป็นสีที่ขัดขวางการเจริญเติบโตและการเปลี่ยนแปลง เป็นการปิดบังอำพรางจากโลกภายนอก



ภาพที่ 32: ภาพประกอบสีเงินกับจิตวิทยา

สีเงิน เป็นสีของพระจันทร์ซึ่งหมายถึงการเปลี่ยนแปลง หรือผันแปรมีลักษณะคล้ายกับอารมณ์และบุคลิกภาพพื้นฐานของผู้หญิงที่ไวต่อความรู้สึกแต่ก็มีคุณลักษณะการประสานปรองดองและให้ความรู้สึกที่สดใส



ภาพที่ 33: ภาพประกอบสีน้ำตาลกับจิตวิทยา

สีน้ำตาล เป็นสีของแผ่นดิน สีน้ำตาลให้ความรู้สึกมั่นคง ลดความรู้สึกที่ไม่ปลอดภัยอย่างไรก็ตามสีน้ำตาลมักเกี่ยวข้องกับการเติมเต็มของความรู้สึก บำบัดจากความเศร้าโศก ความรู้สึกคับอกคับใจสีนี้มักจะนำไปช่วยเหลือคนที่รู้สึกหมดคุณค่าในตัวเอง

ความหมายของการแสดงออกจากทฤษฎีของโกรเซ่นั้นได้สร้างความสำคัญให้กับลัทธิแสดงพลังหรือที่เรียกกันว่าเอ็กซ์เพรสชันนิสม์(Expressionism) ซึ่งศิลปินในลัทธินี้เหล่านี้วิจารณ์เชื่อว่าพวกเขามีจุดมุ่งหมายที่จะสร้างสรรค์ศิลปกรรมที่แสดงถึงอารมณ์ ความรู้สึกสะท้อนใจโดยถือว่าเป็นลัทธิของศิลปะที่มีความงามบนความรุนแรง ทางด้านเรื่องราวการใช้สีและเทคนิคต่างๆอย่างสมบูรณ์และสะดุดตามากที่สุด

ลัทธิศิลปะนี้มุ่งคัดแปลงธรรมชาติเพื่อแสดงออกถึงความเป็นจริงภายใน โดยใช้ทัศนธาตุเป็นสื่อสัญลักษณ์ ในการส่งสารเพื่อพรรณนาบอกเล่าเรื่องราวและเพิ่มการแสดงออกด้วยรูปและ

ความรู้สึกมากขึ้น โดยศิลปินหัวก้าวหน้าในแต่ละกลุ่มของยุคนั้นล้วนแต่ค้นคว้าทดลองและคิดต่อ เพื่อแสดงวิถีแห่งนามธรรม

“...เส้น สี ฝีแรง พื้นผิว ขนาด และสัดส่วน เป็นภาษาที่เพียงพอแล้วที่จะแสดงออกถึงโลกอัตวิสัยแห่งนาม ตามความจำเป็นของจิตวิญญาณ...” (ศิลปินกลุ่มสะพาน, The Bridge)

ทัศนศิลป์ตั้งแต่อดีตจนปัจจุบันมี”สี”เป็นทัศนธาตุหลักในการสื่อสารเรื่องราว ความหมาย อารมณ์ สุนทรียภาพ จนกล่าวได้ว่า สีคือภาษาอันเป็นคุณลักษณะเฉพาะของจิตรกรรม โดยการเรียนรู้ ความหมายจากสีนั้นเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติทั้งสำนึกและไร้สำนึกโดยเป็นไปตามธรรมชาติ โดยในระดับสัญชาตญาณ สีจะก่อให้เกิดผลทางจิตวิทยา อีกทั้งสียังกระตุ้นความรู้สึก โดยเฉพาะตัวข้าพเจ้าเองที่นิยมการใช้สีในการสร้างสรรค์งานศิลปะ โดยศิลปินส่วนมากมักจะมีเทคนิคเฉพาะตัวไม่ว่าจะเป็นการลด-เพิ่มปริมาณ ความเข้มข้น ความจัด ความกลมกลืน ความสัมพันธ์ และความขัดแย้งโดยไร้เหตุผล ซึ่งปัจจุบันสีถูกแปรเป็นสัญลักษณ์สากล ซึ่งในแต่ละบุคคลนั้นก็จะมีวิสัยในการรับรู้สีต่างกัน ทั้งนี้ การใช้สีจึงมีหลากหลายระดับ แต่ทว่างานจิตรกรรมส่วนใหญ่ก็มิได้อาศัยสีเป็นการบอกเล่าเรื่องราวเพียงอย่างเดียว แต่สียังต้องประสานกับรูปทรง องค์ประกอบ ทัศนธาตุอื่นๆอีกด้วย ในงานจิตรกรรมนามธรรมอันไร้ซึ่งรูปลักษณ์ สีจะมีบทบาทในการสร้างสรรค์มากขึ้น แต่ถึงอย่างไรสิ่งสำคัญในงานทัศนศิลป์ก็ยังคงเป็นความสะอาดใจ อารมณ์และความรู้สึกต่อผู้ชมอยู่ดี

2.2 แนวความคิดสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมที่มุ่งเน้นภาษาแห่งอารมณ์และความรู้สึก ผ่านเนื้อหาเรื่องราวและมุมมองจากภาพยนตร์ ที่เป็นตัวกระตุ้นและปลุกเร้าสุนทรียภาพที่เกิดจากอารมณ์ สะเทือนใจ ด้วยการใช้อยู่สีและฝีแปรงแบบเอ็กซ์เพรสชันนิสม์ ในส่วนของความงามและความหมายที่มาจากภาพยนตร์นั้นเป็นเพียงองค์ประกอบ ไม่ใช่สาระสำคัญเท่ากับสิ่งที่ปรากฏในงานจิตรกรรมของข้าพเจ้า

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

วิธีการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าเริ่มต้นจากการ”ดู”และ”สะท้อน”ต่ออารมณ์ของข้าพเจ้า สภาวะแวดล้อมต่างๆที่ส่งผลกระทบต่อจิตใจ ความอ่อนไหว อารมณ์และความรู้สึกต่างๆจะถูกถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานศิลปะ โดยเนื้อหาของการสร้างงานศิลปะของข้าพเจ้ามีที่มาจากภาพยนตร์ การจะสร้างผลงานข้าพเจ้าจึงเริ่มจากการ”ดู”ภาพยนตร์ และรู้สึก”สะท้อน”อารมณ์ไปกับเนื้อหา รูปแบบต่างๆ โดยในขั้นพื้นฐานอาจกล่าวได้ว่าข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจมาจากสื่อภาพยนตร์ หลังจากนั้นก่อนจะนำมาถ่ายทอดออกเป็นจิตรกรรม ข้าพเจ้าได้มีภาพอยู่ในหัว ซึ่งทางทัศนศิลป์ บางตำราเรียกว่ากระบวนการคิดเป็นภาพ โดยเน้นเรื่องราวเนื้อหา รูปแบบที่ออกมาจากอัตวิสัย หรืออารมณ์ภายในเป็นรูปแบบนามธรรมหรือกึ่งนามธรรม ที่มองเรื่องราวได้ไม่ชัดเจน ทั้งนี้ในกระบวนการสร้างสรรค์จะโน้มเอียงไปทางด้านการใช้อารมณ์ ใจ อัตวิสัย มากกว่าสมอง เหตุผล หรือ ภาวะวิสัย โดยข้าพเจ้ามีทัศนคติว่าศิลปะเป็นภาษาของความงาม ความรู้สึก แล้วจึงคิดออกมาเป็นภาษาภาพ ทั้งนี้ภาพร่างโดยมากมักกลายเป็นงานจริงโดยอัตโนมัติ เพราะความคิดถูกพัฒนาไปพร้อมกับภาพจิตรกรรม และเกิดการแก้ปัญหาภายในภาพนั้นทันที

3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

3.1.1 ภาพร่างชุดที่ 1



ภาพที่ 34: ภาพร่างผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 1

ภาพต้นแบบจากภาพยนตร์เรื่อง Human Centipede ซึ่งโดยแนวคิดหลักของภาพร่างชุดนี้คือการสร้างความรู้สึกที่เป็นอันตราย และความไม่ปลอดภัย ในภาพร่างแต่ละชิ้นมีบทสนทนาซึ่งกันและกันอยู่ ด้วยความคล้อยคลึงทางด้านอารมณ์ที่อยู่ในสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัย หรือความกระวนกระวายใจ ทั้งการแสดงออกให้เห็นด้วยสายตาและแสดงออกให้ผู้ชมรู้สึกอยู่ภายใน ล้วนเป็นห่วงอารมณ์ของทัศนคติเชิงลบทั้งสิ้น

3.1.2 ภาพร่างชุดที่ 2



ภาพที่ 35: ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่2 ชั้นที่ 1



ภาพที่ 36: ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่2 ชั้นที่ 2

ในภาพร่างทั้งสองชิ้นเกิดจากสถานะที่ไม่มั่นคงทางจิตใจของตัวละคร ซึ่งในภาพแรกนั้นมาจากเรื่อง A Serbian Film และในภาพร่างชิ้นที่สองมาจากเรื่อง Hitler The Rise Of Evil อย่างที่กล่าวไปข้างต้นคือภาพร่างชุดนี้เกี่ยวกับอารมณ์ของตัวละคร ที่สะท้อนมายังข้าพเจ้าเอง โดยเนื้อหารวมแล้วคือความสับสน ว้าวุ่นใจ ความไม่มั่นคงทางจิต ความผิดหวัง และความเศร้าโศก

3.1.3 ภาพร่างชุดที่ 3



ภาพที่ 37: ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 3

ในภาพร่างชุดนี้มีที่มาจากภาพยนตร์เรื่อง Salo The 120 Days Of Sodom ตัวละครทั้งหลายในเรื่องนี้ล้วนมีจิตใจไม่ปกติ ไม่ว่าจะเป็นความกดดัน ความเครียดต่างๆที่มีแรงขับเคลื่อนทางเพศ เป็นตัวนำเพื่อสร้างให้ภาพยนตร์มีความวิถึการ วิปลาสูยในตัว ในภาพร่างชิ้นนี้ภายนอกคือความสงบ แต่ภายในจิตใจกลับเป็นความกดดัน หรืออึดวิสัยที่สับสน รูปแบบหนึ่ง ทำให้ภาพร่างชิ้นนี้มีเนื้อหาหลักคือการสันสะเทือนทางความรู้สึกของผู้ชม ให้รู้สึกถึงความสับสน

3.1.4 ภาพร่างชุดที่ 4



ภาพที่ 38: ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 4

จากภาพร่างนี้มาจากภาพยนตร์เรื่อง The Boy In The Striped Pajamas ซึ่งภาพรวมคือมิตรภาพของเด็กสองคนที่ต่างเชื้อชาติกัน ต่างฐานะกัน ในภาพร่างนี้เป็นภาพที่ต้องการแสดงภาวะอึดใจออกมาเพื่อกระตุ้นให้ผู้ชม ได้เห็นถึงความแตกต่างขัดแย้งกันอย่างชัดเจน

3.2 กระบวนการสร้างงาน

3.2.1 กรรมวิธีการสร้างภาพร่าง

เริ่มจากการวางแนวเรื่องเพื่อสร้างเงื่อนงำในการดูภาพยนตร์ ซึ่งก็คือภาพยนตร์ที่สร้างแรงสะเทือนใจให้ข้าพเจ้า โดยคำว่าอารมณ์สะเทือนใจนี้รวมไปถึง รัก โลก โกรธ หลง ทั้งหมดที่เป็นความรู้สึกที่ส่งผลกระทบต่อจิตใจ ในขณะที่กำลังฉายภาพยนตร์ เมื่อข้าพเจ้าเริ่มสะเทือนใจไปกับฉากที่กำลังดำเนินอยู่ ก็จะลงมือหยุด (Pause) และเก็บภาพ (Capture) อย่างรวดเร็ว จนได้หลากหลายฉากของภาพยนตร์เรื่องนั้นๆ

3.2.2 กรรมวิธีการคัดเลือกภาพร่าง

เลือกภาพร่างด้วยการนำภาพร่างที่ได้ทั้งหมดมาวางเรียงกัน เพื่อให้รับรู้และเข้าใจเนื้อหาของภาพและเป็นการลำดับช่วงเวลาของภาพภายในสมอง ก่อนที่จะเลือกอีกครั้งหนึ่งว่าจะนำวินาทีที่เท่าไรมาสร้างผลงาน เมื่อคัดเลือกได้แล้วจึงจะเริ่มการคิดคำนวณถึงช่วงเวลาและขนาดของการสร้างสรรค์ผลงาน

3.2.3 กระบวนการสร้างสรรค์

นำภาพร่างที่คัดเลือกไว้มาติดตั้งเป็นข้อมูล ในบริเวณที่ข้าพเจ้าสร้างงานศิลปะ ในบางเวลา ก่อนที่จะเริ่มขึ้นภาพบนผ้าใบ อาจจะมีการร่างภาพบนกระดาษเพื่อจัดการองค์ประกอบเสียก่อน ซึ่งโดยทั่วไปมักจะขึ้นภาพร่างต้นแบบบนผ้าใบทันที และเมื่อมีข้อผิดพลาดอะไรก็จะแก้ไขบนนั้นขณะนั้นทันที เพื่อให้อารมณ์ความสะเทือนใจนั้นต่อเนื่องกัน

บทที่ 4

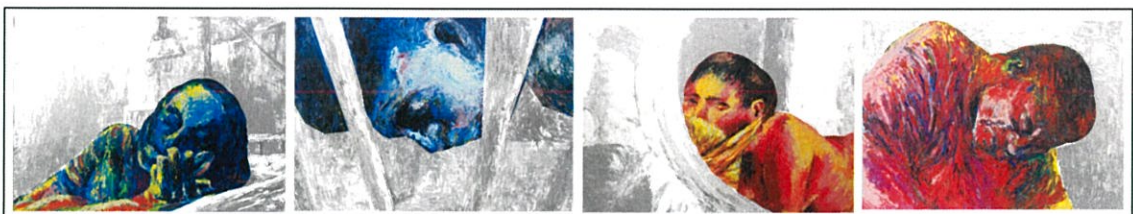
วิเคราะห์การสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์คือการสร้างสิ่งใหม่ที่ยังไม่เคยมีผู้ใดทำมาก่อน หรืออาจกล่าวได้ว่าไม่ใช่การลอกเลียนแบบ ทำซ้ำ หรือทำคล้าย จะต้องมิลักษณะเฉพาะตัวไม่เหมือนอื่นใด รวมไปถึงบุคลิก อุปนิสัย ธรรมเนียม หรือคือตัวตนของศิลปิน ดังนั้นความเป็นอัตตาในผลงานศิลปะจึงเป็นสิ่งจำเป็นยิ่ง ผลงานศิลปะที่มีการสร้างสรรค์ ไม่ใช่เพียงเพราะรูปแบบของผลงานเท่านั้นที่ไม่ได้เป็นการเลียนแบบธรรมชาติ แต่ความเป็นต้นแบบนั้นอาจจะมาจากความศรัทธา ความเชื่อ ทศนคติ ความเห็น ความรู้สึก ที่มีต่อสิ่งเรานั้นๆ โดยการสร้างสรรค์สิ่งใหม่จำเป็นต้องอาศัยเวลาและสถานที่ เนื่องจากความใหม่นั้นอยู่ไม่นานไม่ถาวร เพียงระยะเวลาหนึ่งก็จะกลายเป็นเก่า และในช่วงเวลาถัดไป ในความเก่าอาจกลับขึ้นมาเป็นความใหม่ได้อีกเช่นกัน นับได้ว่าเป็นการทวนกระแส ซึ่งหมายความว่า การสร้างสรรค์ไม่มีสถานะมาตรฐานเป็นสากล ดังนั้นแนวทางความใหม่ของแต่ละบุคคลจึงแตกต่างกัน หากต้องพิจารณาควรคำนึงถึงตัวตนของศิลปิน เช่น บุคลิกภาพ อุปนิสัย ธรรมเนียม ความชอบ ภูมิหลัง สภาวะแวดล้อม

4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ศิลปินทั้งหมดทั้งมวลล้วนสร้างผลงานด้วยทัศนธาตุ อาจมีเพียงธาตุใดธาตุหนึ่งหรือมีทุกธาตุผสมปะปนกันไป แต่ทั้งนี้ทุกผลงานหากวิเคราะห์แล้วก็จะเกิดทัศนธาตุมากมายตามขึ้นมาอีก เช่น หากศิลปินใช้สีในการแสดงออกก็จะเกิดช่องว่างรอยต่ออื่นเพิ่มเข้ามา อาจเกิดเป็นเส้น จากขอบร่องรอยของทีแปรง เกิดลักษณะผิวหยาบผิวเรียบ การไล่ระดับสีเป็นต้น ทั้งนี้การวิเคราะห์นี้จะต้องรวมถึงความคิดและอารมณ์หรืออัตตาของศิลปินเป็นสำคัญ และมีแนวเรื่องหรือแนวคิดของเรื่องตามมาเป็นอันดับต่อไป

4.1.1 รูปทรง (Forms)



ภาพที่ 39: แสดงการวิเคราะห์รูปทรงผลงานศิลปินพันซ์ชูดท์ 1

ในผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 1 นี้ มีความเป็นเอกภาพด้วยรูปทรงคน และอาศัยรูปทรงของคน กับองค์ประกอบของภาพยนตร์มารวมกัน ซึ่งเป็นการนำเสนอภาพในระยะใกล้ของใบหน้ามนุษย์ (Close-up shot) ที่มีมุมมองแตกต่างกัน ทั้งมุมมองของภาพระดับสายตาปกติ, มุมมองภาพแทนระดับสายตาของหนอน (Warm's eyes view) และมุมมองภาพแทนระดับสายตาของนก (Bird's eyes view)

4.1.2 ลักษณะผิว (Textures)



ภาพที่ 40: แสดงการวิเคราะห์ลักษณะผิวของผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 1

จากภาพจะเห็นได้ชัดถึงความคล้ายกันของลักษณะผิวที่ถูกสร้างขึ้นจากร่องรอยของฝีแปรง เป็นผิวที่ทำเทียมขึ้นมาจากภาษาของจิตรกรรม ที่มีทั้งความหยาบ ขรุขระ เรียบเนียน โปร่งบาง ทึบ แน่นชวนอึดอัด มีการซ้ำของร่องรอยเกิดขึ้นในหลายๆทิศทาง

4.1.3 สี (Color)

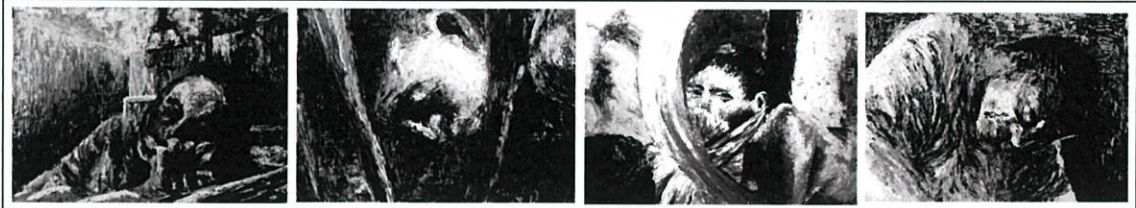


ภาพที่ 38: แสดงการวิเคราะห์สีของผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 1

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 1 นี้ ได้ถูกจัดวางโครงสร้างหลักสองสี คือ สีน้ำเงินและสีแดง ซึ่งเป็นกลุ่มสีเย็นและกลุ่มสีอุ่น โดยปรกติแล้วกลุ่มสีเย็นมักจะเป็นกลุ่มที่ให้ความรู้สึกสงบ ผ่อนคลาย แต่

ในผลงานจิตรกรรมนี้ สีเย็นได้ถูกนำมาแปรความหมายใหม่ กลายเป็นความโศกเศร้าไร้ที่สิ้นสุด การบีบคั้นในสถานการณ์ที่ชวนหดหู่ ในขณะเดียวกัน ความมีชีวิตชีวากระปรี้กระเปร่าของสีแดงก็ ถูกทำลายให้กลายเป็นความอันตราย น่าอึดอัดและกระตุ้นเร้าประสาทให้ตื่นตัวตลอดเวลา

4.1.4 น้ำหนัก (Volumn)



ภาพที่ 40: แสดงการวิเคราะห์น้ำหนักของผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1

น้ำหนักของผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 จะเป็นไปตามภาพร่างต้นแบบที่ถูกกำหนดมาเพื่อแสดงบรรยายของความอึมครึม หดหู่ ลึกลับ กระตุ้นเร้าให้รู้สึกอันตราย โดยในภาพล้วนเป็นการใช้สีกลุ่มสีอุ่นและสีกลุ่มสีเย็นเพื่อสร้างค่าน้ำหนัก



ภาพที่ 41: แสดงการวิเคราะห์น้ำหนักสว่างของผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1

สีสว่างของผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 เป็นกลุ่มสีอุ่น โดยในผลงานชิ้นที่ 3 จะมีสีสว่าง (Brightness) กระจายอยู่ทั่วทั้งภาพ แต่ค่าสีที่สว่างที่สุดคือสีขาวของผลงานชิ้นที่ 2 โดยมีแสงอยู่บริเวณกึ่งกลางของภาพ ในขณะที่ชิ้นที่ 1 ค่าแสงถูกจัดให้เข้าทางด้านบนซ้าย และในชิ้นที่ 4 ค่าแสงจะน้อยที่สุดเนื่องจากแสงเข้ามาจากทางด้านหลัง



ภาพที่ 42: แสดงการวิเคราะห์น้ำหนักกลางของผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1

สีกลางของผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 ในผลงานสองชิ้นแรก เป็นกลุ่มสีเย็นที่เพิ่มขึ้นมาด้วยสีสด (Saturation) และผลงานสองชิ้นหลัง เป็นกลุ่มสีอุ่นที่เพิ่มน้ำหนักของสีด้วยสีสด (Saturation) เช่นกัน โดยผลงานชิ้นที่ 4 เห็นอย่างชัดเจนว่าสีแดงถูกขยับเน้นขึ้นมาและมีพื้นที่มากที่สุดในกลุ่มค่าน้ำหนักสว่าง น้ำหนักกลาง น้ำหนักเข้ม



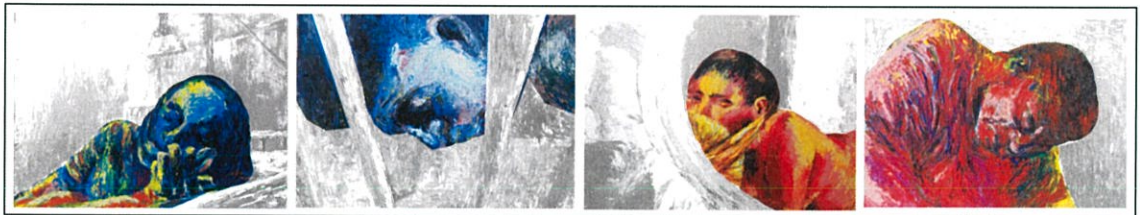
ภาพที่ 43: แสดงการวิเคราะห์หน้าหนักเข้มของผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1

สีเข้มของผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 เป็นที่ชัดเจนว่าสีเข้มในผลงานชิ้นที่ 3 เกือบจะไม่มี ด้วยเป็นชิ้นที่แสงกระจายอยู่ทั่วทั้งภาพ จนค่าน้ำหนักเข้มถูกลดความสำคัญลง ผลงานชิ้นที่ 2 เองก็เป็นเช่นเดียวกัน เมื่อค่าน้ำหนักแสงมีมากกว่าค่าน้ำหนักเงา และผลงานชิ้นที่ 4 ซึ่งน้ำหนักของภาพถูกเทลงไปที่น้ำหนักกลาง ในขณะเดียวกัน ผลงานชิ้นที่ 1 กลับมีค่าน้ำหนักเข้มที่ลงตัวที่สุด

4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ

องค์ประกอบภาพคือความงามในส่วนที่มนุษย์สร้างขึ้นหรือรับรู้ได้ด้วยโสตสัมผัส และส่วนที่แสดงออกถึงผลของความงามนั้นๆ หรือก็คือรูปทรงและเนื้อหา ในด้านของรูปทรงคือการประสานกันของทัศนธาตุเพื่อสร้างอารมณ์ ความรู้สึก โดยรูปทรงตามความหมายแล้วก็คือโครงสร้างทางรูปภาพ ในขณะเดียวกัน เนื้อหาก็คือองค์ประกอบนามธรรมที่จับต้องไม่ได้ ซึ่งก็คือผลที่ได้รับจากงานศิลปะ

4.2.1 ความกลมกลืน (Harmony)



ภาพที่ 44: แสดงการวิเคราะห์ความกลมกลืนของผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 ชิ้นที่ 2

ในผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 ได้ใช้รูปทรงคน ในลักษณะภาพเหมือนๆ กันคือระยะประชิด (Close-up) โดยที่ในความกลมกลืนนี้เกิดขึ้นด้วยการวางองค์ประกอบของภาพที่มีขนาดเท่าๆกัน ทั้งรูปทรง หรือพื้นที่ว่าง

4.2.2 ความหลากหลาย (Varity)



ภาพที่ 45: แสดงการวิเคราะห์ความหลากหลายของผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1

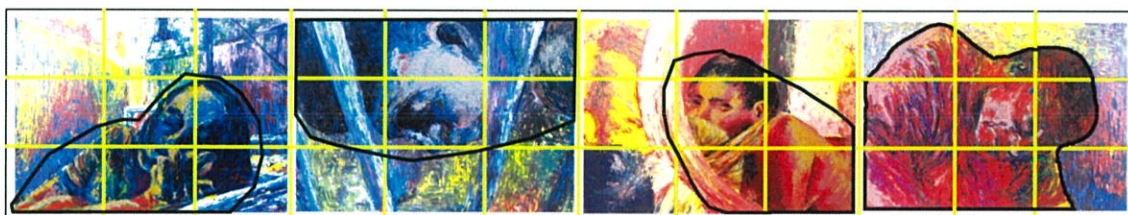
ในผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 มีจังหวะในการวางองค์ประกอบที่แตกต่างกัน ซึ่งมีทั้งมุมระดับสายตา ภาพมุมสูง ภาพมุมต่ำ การมองในลักษณะของนก และการมองในลักษณะของหนอน

ภาพมุมระดับสายตา (Eye-Level Shots) เป็นภาพที่ถ่ายระดับสายตาปกติ จะสื่อความหมายปกติทั่วไปตามบทบาทการแสดง

ภาพมุมสูง (High-Angle Shots) เป็นภาพที่กล้องอยู่ระดับสูงกว่าสิ่งที่จะถ่ายซึ่งแสดงความหมายถึงความด้อย ต้อยต่ำ ไม่น่าสนใจ ฯลฯ เป็นต้น

ภาพมุมต่ำ (Low-Angle Shots) เป็นภาพที่กล้องอยู่ระดับต่ำกว่าสิ่งที่จะถ่ายซึ่งแสดงความหมายถึงความสูงส่ง ความยิ่งใหญ่ ความน่าเกรงขาม ฯลฯ เป็นต้น

4.2.3 ความสมดุล (Balance)



ภาพที่ 46: แสดงการวิเคราะห์ความสมดุลของผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 มีความสมดุลด้วยรูปทรง พื้นที่ว่าง ที่มีขนาดเท่าๆกัน ภาพมุมซ้ายเป็นเส้นทแยงลงเช่นเดียวกับมุมขวา ทแยงลงเช่นกัน ด้วยเส้นโครงสร้างของรูปทรงตรงกลางทำให้สายตาของผู้ชมถูกดึงไปยังจุดหลักนี้จุดเดียว

4.2.4 สัดส่วน (Proportion)



ภาพที่ 47: แสดงการวิเคราะห์สัดส่วนของผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1

ในผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 รูปทรงหลักจะมีขนาดเท่ากัน โดยมีสัดส่วนที่ใหญ่ขึ้นจนเห็นได้ชัด ซึ่งในเส้นโครงสร้างถูกทำให้เห็นถึงทิศทางของรูปทรงและขนาดของพื้นที่ว่างที่มีขนาดใกล้เคียงกัน

4.2.5 ความเป็นเด่น (Dominance)



ภาพที่ 48: แสดงการวิเคราะห์ความเป็นเด่นของผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 มีความโดดเด่นด้วยเส้นโครงสร้างของวัตถุที่มาตัดขาดระหว่างก้อนรูปทรงทั้งสองฝั่งซ้ายและฝั่งขวา ทำให้ความเป็นเด่นเกิดขึ้นตรงใจกลางของภาพ

4.2.6 การเคลื่อนไหว (Movement)



ภาพที่ 49: แสดงการวิเคราะห์การเคลื่อนไหวของผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1

องค์ประกอบของภาพในศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 นี้ เคลื่อนไหวด้วยรูปทรงคนและพื้นที่ว่างที่เกิดขึ้น โดยมีจังหวะในการวางองค์ประกอบของภาพแตกต่างกัน และเส้นโครงสร้างที่เคลื่อนไหวบนภาพที่เห็นกับเส้นที่เคลื่อนไหวด้วยความรู้สึก ล้วนถูกจัดวางให้ขยับหมุนวนไปทั่วทั้งภาพ

อีกทั้งผิวจากเนื้อสีถูกขบเน้นด้วยความหนาต่างกัน มีการย่ำสีให้เกิดความทึบตัน และชูดอกอย่างรวดเร็วเพื่อสร้างชั้นสีโปร่งบาง ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้เรียกได้ว่าเป็นการสร้างอารมณ์ด้วยจังหวะที่ไม่เท่ากันคล้ายเสียงสูงต่ำของเครื่องดนตรี ซึ่งตามหลักแล้วถ้าศิลปินมีเสียงเพียงจังหวะเดียวย่อมไม่เรียกว่าเป็นเพลง และไม่เกิดสุนทรียะในการฟัง ในทางจิตรกรรมเองก็เป็นเช่นเดียวกัน หากศิลปะไม่มีจังหวะอารมณ์ ก็จะแลดูจืดชืดและไม่น่าสนใจ

บทที่ 5

บทสรุป

ข้าพเจ้ามีความคิดริเริ่มมาจากการบีบคั้นของสภาวะรอบตัวที่ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกกดดันเคร่งเครียด อยู่ตลอดเวลาจึงใช้เวลาผ่อนคลายด้วยการดูภาพยนตร์ การอ่านหนังสือ การนอน การขีดเขียนรูป โดยแรงกดดันนี้ก็ยังคงดำเนินอยู่ตลอดเวลาจนกระทั่งปัจจุบัน ข้าพเจ้าจึงมีบุคลิกภาพที่ไม่ค่อยปกติเท่าไรนัก ด้วยมีอาการของโรคซึมเศร้า วิตกกังวล และไฮเปอร์แอคทีฟ ในบุคลิกภาพนี้ถูกเรียกว่าภาวะอารมณ์สองขั้ว โดยข้าพเจ้าทำงานศิลปะโดยมีความเชื่อว่าการทำงานศิลปะเป็นเสมือนวิธีการระบาย ปลดปล่อยแรงกดดันและเปลี่ยนภavnนั้นให้กลายเป็นพลังในการสร้างสรรค์ผลงาน ศิลปกรรม โดยการทำให้โครงการนี้เป็นเหมือนการแสดงสภาวะจิตใจ แสดงตัวตน ค้นหาและรู้จักตัวตนภายในของตัวเอง ซึ่งในผลงานของข้าพเจ้ามีลักษณะแบบเอ็กซ์เพรสชันนิสม์ที่ไม่ได้สะท้อนชีวิตและสังคมในลักษณะเหมือนจริงและเป็นจริงอย่างตรงไปตรงมา แต่เป็นการรับรู้และเข้าใจ แล้วแสดงออกมาตามสภาวะจิตใจตามความเชื่อ ทศนคติ โดยเฉพาะอารมณ์และความรู้สึกส่วนตัวที่มีความรุนแรง

ข้าพเจ้าใช้เทคนิควิธีการสร้างเงื่อนไขด้วยการดูภาพยนตร์แล้วนำแรงกระตุ้นจากภาพยนตร์นั้นๆ มาถ่ายทอดลงบนผืนผ้าใบด้วยกรรมวิธีแบบอัตโนมัติ(Automatism) ซึ่งเป็นการปลดปล่อยจินตนาการที่ถูกซ่อนอยู่ในจิตใต้สำนึกได้อย่างอิสระ และทำให้ข้าพเจ้าแสดงออกโดยวิธีการทางจิตรกรรมได้ด้วยความกล้าเสี่ยงกล้าทดลองด้วยวิธีการที่ไม่จำกัดขอบเขต ทำให้ผลงานศิลปกรรมของข้าพเจ้าเต็มไปด้วยรูปทรงที่มีความเคลื่อนไหวมีพลังในบางโอกาสอาจมีความก้าวร้าวแฝงอยู่ ซึ่งโดยมากแล้วข้าพเจ้าจะปล่อยให้เขียนภาพสดๆ(Improvisation) พร้อมๆกับการปาดป้ายอย่างฉับพลันทันทีตามที่ศนคติของเบรตงในการแถลงการณ์ของลัทธิเซอร์เรียลลิสม์

ข้าพเจ้านำเสนอด้วยภาษาแห่งอารมณ์และความรู้สึกให้นำไปสู่ความเป็นรูปธรรมอย่างตัวต้นแบบที่มีเนื้อหาแอบแฝงบ้างหรืออาจไม่มีเลย เนื่องมาจากตัวข้าพเจ้าไม่ได้ต้องการที่จะนำเสนอความเป็นภาพยนตร์ แต่ต้องการนำเสนอความเป็นจิตรกรรม อันเป็นสุนทรียภาพที่ก่อให้เกิดอารมณ์สะเทือนใจ ด้วยรูปแบบและการใช้สี ในส่วนของความคิด ความงาม เรื่องราว ความหมายนั้นก็เพียงองค์ประกอบ เมื่อเทียบกับ'เจตนา'ที่ต้องการจะสื่อสารด้วยอัตวิสัยของทัศนะ ความคิด อารมณ์ ตลอดจนความชอบไม่ชอบที่ถูกเลือกสรรผ่านมุมมอง สถานที่ ช่วงเวลา แสงเงาที่เป็นตัวกำหนดในการคัดกรองต้นแบบ

ตัวข้าพเจ้านั้นได้รับผลประโยชน์ในเชิงการบำบัดทางจิตเวช โดยการเริ่มศึกษาการบำบัดอาการซึมเศร้าภาวะกดดันหุดต่างๆผ่านงานจิตวิเคราะห์ของซิกมุนด์ ฟรอยด์(Sigmund Freud) ด้วยในวัยเด็กอาจมีความทรงจำเกี่ยวกับการบาดเจ็บ ซอกซ้ออะไรบางอย่างจึงได้ส่งผลกระทบมายังปัจจุบัน

ถึงแม้ว่าตัวข้าพเจ้าจะไม่สามารถจดจำเหตุการณ์เหล่านั้นได้ แต่จากการศึกษาทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์ ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจว่ามนุษย์เราอาจเก็บกดความทรงจำเอาไว้ในจิตใต้สำนึก ซึ่งฟรอยด์นั้นให้ความสนใจเป็นพิเศษกับผลกระทบที่ระบบศีลธรรมมีต่อสังคม เขาได้ตั้งข้อสังเกตว่ามนุษย์เราทุกคนเกิดมาพร้อมกับความสามารถในการแปลงสัญชาติญาณพลังงานขับเคลื่อนทางเซ็กส์ไปเป็นกิจกรรมประเภทอื่นเช่นงานทางด้านทัศนศิลป์ วรรณศิลป์ กีฬา หรือการสร้างสรรค์อื่นๆที่”สังคม”ให้การยอมรับ ซึ่งในกลุ่มคนบางคนสามารถเปลี่ยนแรงขับเคลื่อนนี้ไปสู่งานสร้างสรรค์ชั้นเยี่ยม เช่นลีโอนาโด ดา วินชี

การวางแผนเพื่อทำวิทยานิพนธ์นั้น เริ่มจากการตั้งเป้าหมายเพื่อกำหนดตัวเอง แล้วจึงเลือกสรรภาพยนตร์ขึ้นมาเพื่อค้นหาแรงบันดาลใจจากฉากในแต่ละเรื่องราวที่สะท้อนอารมณ์ ซึ่งเป็นสื่อที่มีชุดภาพนิ่งเรียงต่อเนื่องกันมาโดย เกิดจากกระบวนการการถ่ายทำด้วยกล้องและฟิล์มภาพยนตร์ที่สามารถบันทึกได้ทั้งสิ่งที่เคลื่อนไหวและสิ่งที่หยุดนิ่ง ข้าพเจ้าจะต้องทำการจัดองค์ประกอบของภาพหลังจากได้แรงบันดาลใจแล้วจึงเริ่มต้นในการสร้างสรรค์งานจิตรกรรม

บรรณานุกรม

- กำจร สุนทรพงษ์ศรี. 2556. **สุนทรียศาสตร์**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิระพัฒน์ พิตรปรีชา. 2552. **โลกศิลปะศตวรรษที่ 20**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เมืองโบราณ.
- ชลูด นิ่มเสมอ. 2544. **องค์ประกอบของศิลปะ**. กรุงเทพฯ : บริษัทไทยวัฒนาพานิช.
- ยศ สันตสมบัติ. 2550. **ฟรอยด์และพัฒนาการของจิตวิเคราะห์**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- รุดี ลิสซา. 2551. **รูคอล์ฟ สไตเนอร์ มนุษย์ปรัชญา**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สวนเงินมีมา.
- อารี สุทธิพันธุ์. 2535. **ประสบการณ์สุนทรียะ**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ต้นอ่อน.
- อิทธิพล ตั้งโฉลก. 2550. **จิตรกรรมชั้นสูง**. กรุงเทพฯ : บริษัทอมรินทร์.
- Bernard, Bruce. 2000. **Van Gogh (Eyewitness)**. London : DK Adult.
- Cole, Alison. 1992. **Perspective (Eyewitness)**. London : DK Adult.
- Cole, Alison. 1993. **Color (Eyewitness)**. London : DK Adult.
- Cumming, Robert. 2005. **Art (Eyewitness Companion Guides)**. London : DK Adult.
- Kent, Sarah. 1995. **Composition (Eyewitness)**. London : DK Adult.
- Weggins, Colin. 1993. **Post-Impressionism (Eyewitness)**. London : DK Adult.
- Welton, Jude. 1993. **Impressionism (Eyewitness)**. London : DK Adult.
- Welton, Jude. 1994. **Looking At Paintings (Eyewitness)**. London : DK Adult.

ภาพผลงานศิลปะ



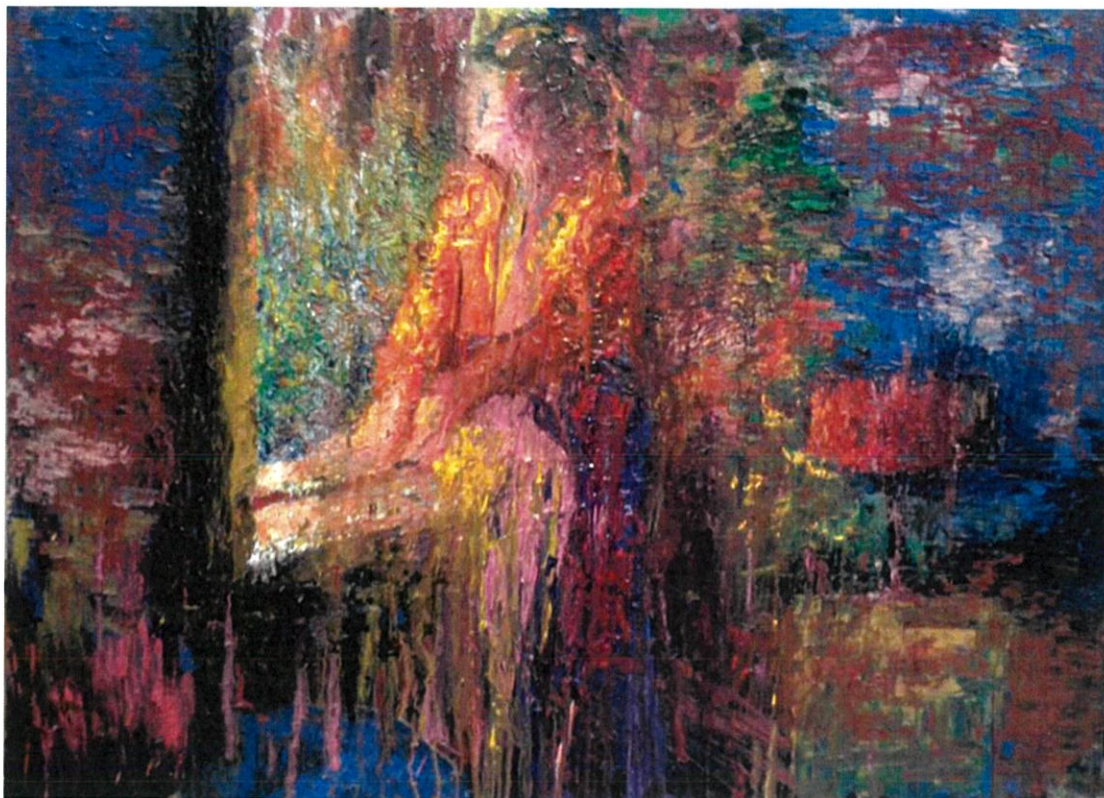
ภาพที่ 50 ผลงานศิลปะประติมากรรมชุดที่ 1 ชั้นที่ 1
ชื่อผลงาน Untitled 1, 2556
เทคนิค สีน้ำมัน
ขนาด 120x160 ซม.



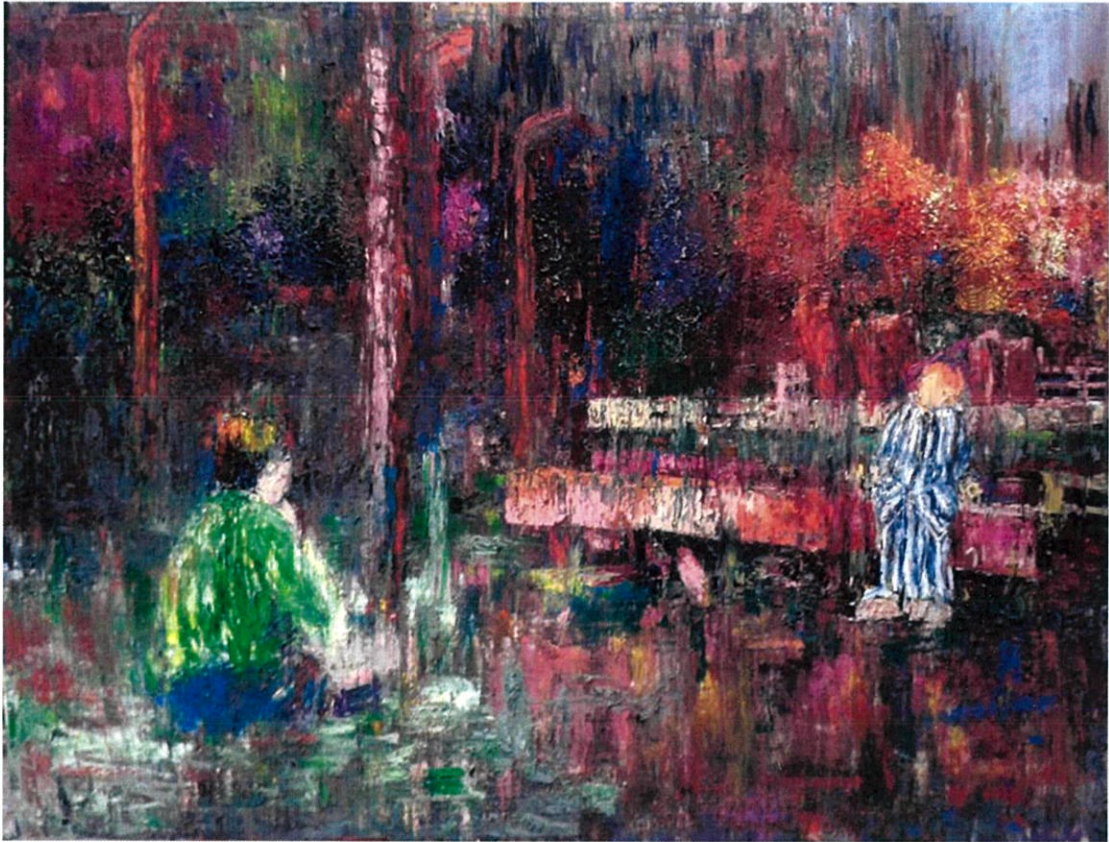
ภาพที่ 51 ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 2 ชั้นที่ 1
ชื่อผลงาน Protected, 2556
เทคนิค สีน้ำมัน
ขนาด 120x160 ซม.



ภาพที่ 52 ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 ชั้นที่ 2
ชื่อผลงาน Hospital, 2556
เทคนิค สีน้ำมัน
ขนาด 140x180 ซม.



ภาพที่ 53 ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 3
ชื่อผลงาน Waited, 2556
เทคนิค สีน้ำมัน
ขนาด 120x160 ซม.



ภาพที่ 54 ผลงานศิลปะปะนิพนธ์ชุดที่ 4
ชื่อผลงาน Friend, 2556
เทคนิค สีน้ำมัน
ขนาด 180x240 ซม.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวศศิวิมล สันธนะจิตร
วัน เดือน ปีเกิด	1 สิงหาคม 2535 ที่กรุงเทพฯ
ที่อยู่	29/364 หมู่6 หมู่บ้านทวีทอง1 ซอยประดิษฐ์สโมสร ถนนเทพารักษ์ ตำบลบางเมืองใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ 10270 โทร.0-83263-1339
ประวัติการศึกษา	2552 โรงเรียนอัสสัมชัญสมุทรปราการ 2549 โรงเรียนเซนต์โยเซฟพิพัต 2540 โรงเรียนอนุบาลปรางค์

รางวัลและเกียรติประวัติ

- 2550 ได้เข้าร่วมกิจกรรม “โครงการนันทนาการสัมพันธ์ ร่วมป้องกันยาเสพติด”
- 2550 ได้เข้าร่วมโครงการงานบูรณาการรักษาสีสิ่งแวดล้อม
- 2550 รางวัล ชนะเลิศ การประกวดวาดภาพ “ในหลวงกับการกีฬา”
- 2551 รางวัล ชนะเลิศ การประกวดผลงาน “นิยามล้ำ นำนำ คำว่าพ่อ”
- 2552 ได้สำเร็จ การอบรมเชิงปฏิบัติการและร่วมกิจกรรมในโครงการ ถ่ายศิลปกรรมศาสตร์ สำหรับเยาวชน ครั้งที่9
- 2552 ได้เข้าร่วมกิจกรรม ประกวดวาดภาพ ศิลปกรรมนักเรียนจังหวัดสมุทรปราการ
- 2552 ได้เข้าร่วมกิจกรรม แข่งขันวาดภาพ เรื่อง สร้างสรรค์ศิลปะลดภาวะโลกร้อน
- 2552 รางวัล รองชนะเลิศอันดับ การประกวดวาดภาพ ในงานวันวิชาการ อัสสัมชัญศรีราชา
- 2552 รางวัล ชนะเลิศ การประกวดวาดภาพ “ทำไมเรารัก พระเจ้าอยู่หัว”
- 2553 ได้รับเกียรติบัตรเพื่อแสดงว่า เป็นนักเรียนที่มีผลงานทางวิชาการและช่วยเหลือกิจกรรมของโรงเรียนตลอด 3ปี
- 2554 ได้รับทุนการศึกษาจากเทศบาลตำบลบางเมือง
- 2555 ได้รับทุนการศึกษาจากเทศบาลตำบลบางเมือง
- 2556 ได้รับทุนการศึกษาจากเทศบาลตำบลบางเมือง
- 2556 ได้เข้าร่วมโครงการวิจัย การวิจารณ์ศิลปะ รอยต่อระหว่างสื่อสิ่งพิมพ์กับสื่ออินเทอร์เน็ต